

GŁOS NARODU

NR. 126. — ROK XXXVII.

PIĄTEK

16. MAJA 1930.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.

KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.

Przedpłata wynosi:

Miesięcznie	W Krakowie:		Na całym obsz. Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycieli ludowych	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
	6-20 zł.	5-70 zł.	6-20 zł.	9-50 zł.	5-70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 190. ADMINISTRACJA Nr. 3344. DRUKARNIA Nr. 3344 i 4406. ODDZIAŁ WE LWOWIE GRODECKA 2 B. TEL. 4878.

Kongres pruskich centrowców w Berlinie.

WSPÓLPRACA Z SOCJALIZMEM I SPRAWY GOSPODARCZE.

Przyzwyczajaliśmy się uważać katolickie stronnictwo centrum w Niemczech za jeden z najważniejszych czynników rozstrzygających w Niemczech o linii politycznej rządów. Wybitną rolę odgrywa centrum po wojnie raz ze względu na stanowisko stronnictwa środka, które zajmuje, — środka między Socjalną Demokracją a nacjonalistyczną prawicą. Odgrywa ją także dzięki temu, że w swoich szeregach i na swoim czele ma pierwszorzędną — o ile chodzi o fachowe kwalifikacje — siły polityczne, kształcone od lat w świetnych organizacjach katolickich. Nie dziwnego, że w tych warunkach każde przesilenie w Niemczech zwraca uwagę opinii niemieckiej na centrum, a wszystkie żywioły stojące właśnie na gruncie istniejącego ustroju w niem właściwie widzą ostoję ładu i z niem łączą nadzieję pomysłowego wyjścia z trudności. Poniosło wprawdzie klęskę po r. 1919., straciło posłów bawarskich, którzy w r. 1920 odłączywszy się od centrum, stworzyli odrębną „bawarską partję ludową”. Niemniej jednak pozostaje nadal stronnictwem, które na los Niemiec i na bieżącą politykę rządów wywiera wielki — może największy — wpływ nie tyle siłą liczebną swych klubów parlamentarnych, ile raczej ich fachowością i wysokimi kwalifikacjami.

To też nie mija bez wrażeń kongres pruskiej partji centrowej, który w niedzielę obradował w Berlinie. Zgromadził bowiem przedstawicieli partji z całego „kraj” pruskiego od Westfalji i Nadrenji po Śląsk i Prusy zachodnie, — kilku ministrów z rządu Rzeszy Brüninga i z rządu pruskiego Brauna, — a radził nie tyle nad sprawami organizacyjnymi, ile nad bieżącymi zagadnieniami z zakresu wewnętrznej polityki kraju i państwa.

Były dwie główne sprawy, które się wysunęły na pierwszy plan obrad: sprawa koalicji rządowej w Prusach, tj. w gruncie rzeczy stosunek do Socj. Demokracji, — i sprawa gospodarczego kryzysu, zwłaszcza w rolnictwie. Uderza natomiast — a nas Polaków wcale przyjemnie — zupełne pominięcie milczeniem stosunku do Polski i względnie słabe zaakcentowanie tego, co się obecnie w Niemczech nazywa „Osthilfe” (pomoc dla Wschodu), a co my śmiało możemy nazwać „Drang nach Osten”. Zaledwie dwóch, czy trzech delegatów podkreśliło konieczność tej „pomocy” i „katastrofalny” stan rolnictwa pruskiego. Były to jednak przygodne odezwania się; osobnego, „wschodniego”, referatu nie było. Nie chciało widać zaognić i tak już gorącej atmosfery; a nie chcąc jej łagodzić, postanowiono przynajmniej przemyśleć...

W sprawie koalicji pruskiej mówił prezes klubu centrowego w „Landtagu” pruskim, poseł Hess. %10 swego przemówienia poświęcił uzasadnieniu dalszej współpracy z socjalną demokracją na terenie sejmiku pruskiego i w rządzie pruskim. Nie krył tego, co dzieli katolickie centrum i socjalną demokrację (sprawy kulturalne); dowodził jednak, że mimo to centrum pruskie zdecydowane jest z nią współpracować, a to dla obrony republiki przed monarchistami i dla wykonania rozpoczętych już prac. Z kurtuazją podniósł „ofiary”, na jaką zgodziła się pruska S. D., a zwłaszcza jej minister wyznań i jej premier, Braun, zawierając konordat ze Stolicą Apost. Zebrań wyrażili w dyskusji pełne zaufanie centrowej frakcji sejmiku pruskiego, a temsamem upoważnili ją do dalszej współpracy z S. D. Ma to tem większe znaczenie, że się w Reichstagu roz-

biła ta współpraca, a gabinet Brüninga największych ma wrogów właśnie w S. D.

Niezmiernie ciekawe były debaty gospodarcze. Doskonały referat poświęcony linjom przewodnim gospodarstwa niemieckiego wygłosił znany ekonomista katolicki z Kolonii, prof. Teodor Brauer, a wiele ciekawych momentów dorzucił do niego obecni na kongresie ministrowie: Stegerwald, Hirtsiefer i Steiger. Zebranie doszło do pewnych konkretnych wniosków, które Hess ujął w parę punktów. Stwierdzono więc, że — niemieckie rolnictwo musi rozpocząć przejście od gospodarstwa zbożowego do gospodarstwa hodowlanego, ograniczyć należy import, wzmóc ruch budowlany, w dziedzinie zaś społecznej pracować w „tradycyjnym” dla centrum katolickiego duchu „wyrównywania” różnic i tarć między poszczególnymi warstwami społecznymi.

Wyborem nowych władz zakończono kongres pruskiej partji centrowej, która tym razem oszczędziła nam przykrości odpierania ataków na Polskę. W. Z.

Równouprawnienie katolicyzmu z marjawitami.

Ag. „Press” streszcza rozporządzenie Min. Spraw Wojskowych dotyczące zwolnień „osób duchownych” od służby z bronią w ręku. Rozporządzenie to zwalnia od takiej służby duchowieństwo katolickie, młodzież seminarjów duchownych, zakonników po ślubach i t. d. Ponadto — duchownych ewangelickich różnych denominacji, prawosławnych, marjawickich, rabinów i podrabinów, duchownych mahometan, karaimskich i staroobrzędowców.

Myśleliśmy, że nadszedł już czas na przewartowanie dobrych ongiś stosunków między sanacją a marjawitami. Spodziewaliśmy się tego zwłaszcza po ostatnich skandalicznych procesach Kowalskiego. Powyższe zarządzenie jednak świadczy, żeśmy się mylili i że skandaliczne owe procesy w niczem nie zmieniły dotychczasowego stosunku sanacji do tej sekty.

Prawda, rząd może powiedzieć, że marjawici stanowią „wyznanie” zalegalizowane. Tak, ale właśnie po procesach Kowalskiego opinia nie już katolicka, ale wogóle zdrowa, domagała się od rządu, by zgodnie z konstytucją cofnął legalizację sekty szerzącej demoralizację. Rząd pozostał głuchy. Najnowsze rozporządzenie Min. S. W. dowodzi, że sekta marjawicka cieszy się dalej jego opieką.

Ustępstwo rządu dla Niemców śląskich

Warszawa, 14. 5. (Telef. wł.) Pomiedzy delegacją polską a niemiecką w Genewie, osiągnięto porozumienie w sprawie osobistego zjawienia się rodziców, względnie wychowawców przy zgłaszaniu dzieci do szkół mniejszościowych na Górnym Śląsku. Rząd polski wydał dekret, w którym zapowiedziano, że nie będzie się wymagać osobistego zjawienia się wychowawców dzieci szkolnych przed specjalną komisją i umożliwiono wpis dziecka do szkoły mniejszościowej jedynie na podstawie odpowiedniego formularza. Na podstawie wspomnianego porozumienia skarga mniejszości niemieckiej w Polsce w sprawie wpisów do szkół mniejszościowych została wycofana z porządku obrad sesji Rady Ligi.

TYDZIEŃ LOTNICZO-GAZOWY OD 18-25 BM.

Warszawa (PAT). Zarząd główny Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej komunikuje, że w dniach od 18 do 25 bm. włącznie, rozpocznie się na terenie całej Rzplitej Polskiej, propagandowy tydzień lotniczo-gazowy.

Rząd zdecydował się na zwołanie Sejmu.

Warszawa, 14. 5. (Telef. wł.) Rząd zdecydował się na zwołanie nadzwyczajnej sesji parlamentu. Świadczy o tem zapowiedź min. Zaleskiego, złożona w Genewie wobec p. Curtiusa. Minister Zaleski odbył dłuższą rozmowę w Genewie z ministrem Curtiussem. W rozmowie tej, która miała miejsce podczas bankietu urządzanego przez podsekretarza generalnego Ligi Narodów p. Dufour, poruszono sprawę umów gospodarczych, przyczem minister Zaleski oświadczył drowi Curtiusowi, że Sejm polski zbierze się w dniu 25 (2) maja, by zająć się ratyfikacją umów gospodarczych.

W kołach politycznych utrzymują, że brak decyzji czynników rządowych w polityce wewnętrznej i w stosunku do Sejmu,

powodowany był nadziejami na polepszenie się konjunktury gospodarczej. Nadzieje opierały się na czynionych staraniach o uzyskanie pieniędzy zagranicą. Starania te mają iść w kierunku otrzymania większej pożyczki. W tym celu podobno ma wyjechać zagranicę wicemarszałek Senatu p. Gliwice.

NARADY NAD „WĄTPLIWOŚCIAMI” PRAWNEMI.

Warszawa 14. 5. (Telef. wł.) W godzinach południowych premier Sławek przyjął ministra sprawiedliwości p. Cara. Po tej naradzie premier był przyjęty na dłuższej konferencji przez min. Piłsudskiego. Przypuszczają, że o bie te narady pozostają w związku z nadchodzącą sesją sejmową.

„Nie wątpię, że zostałbym pomszczony”

odpowiada p. Trąpczyński marsz. Piłsudskiemu.

P. Trąpczyński wygłosił w ub. niedzielę mowę na wiecu przedwyborczym w Gnieźnie. Mowa zawierała rzeczowe i udokumentowane ataki na Piłsudskiego i rządy sanacyjne. W sprawozdaniu „Kurjera Poznańskiego” z tej mowy czytamy:

„W końcu mowie wspominał o rozmowach, jakie prowadził p. Piłsudski w kwestji zastrzelenia kilku posłów, m. in. posła Trąpczyńskiego.

„Jeśli to miała być pogroźka w moim kierunku — oświadcza mowca, — to mogę p. Piłsudskiego zapewnić, że będzie bezskuteczna, — bo postępowania swego nie zmienię. Dożyłem wieku, który uchodzi za bliski kresu życia; nie mam więc wiele do

stracenia. Życie moje jest w ręku Boga. Ale, jeśli mi jest przeznaczonem zginąć z ręki zbirów, to pociechą mi jest, że śmiercią moją przyniosę korzyść krajowi. Bo naród się ocknie. Nie wątpię, że zostałbym pomszczony”.

Marszałek Trąpczyński zakończył. Wybory powinny się odbyć pod hasłem: precz z piłsudczyzną! precz z bezprawiem”.

W swej mowie podniósł b. marszałek Senatu, że Sejm lepiej pracuje od Rządu, że „rząd pułkowników jest prowokacją opinii publicznej”, że „nominacja p. Prystora ponownie — mimo otrzymanego votum nieufności — sprzeciwia się konstytucji”, że „zamach majowy i nadal uważać będzie za zbrodnię” i t. d.

Dyktator sowiecki drży o swe życie.

STALIN OTOCZYŁ SIĘ ODDZIAŁEM „STRAŻY OSOBISTEJ”. — NADZWYCZAJNE ŚRODKI OSTROŻNOŚCI.

Warszawa, 14. 5. (Tel. wł.) Organ Kierieńskiego „Dni” donosi z Moskwy, że wobec zastrzeżenia się walc wewnątrznych w partji komunistycznej utworzono osobny oddział dla ochrony osobistej Stalina. Stalin nie pokazuje się nigdzie bez straży, nie odstępując na krok od dyktatora sowieckiego. Nawet na posiedzenia biura politycznego partji Stalin przychodzi w otoczeniu straży.

Nie ufając nawet bliższym współpracownikom, Stalin wydał rozkaz przeprowadzania osobistych rewizji i odbierania broni nawet najwyższym przedstawicielom władz, udającym się do niego na konferencję. Sam Stalin nie rozstaje się z bronią. Dyktator sowiecki w obawie przed zamachem nie przyjmuje żadnych potraw i napojów bez uprzedniego zbadania ich przez znajdującego się w tym celu przy Stalinie lekarza, narodowości gruzińskiej.

Podobno ostrożność swą Stalin wzmocił wskutek tajemniczej śmierci jednego z sekretarzy osobistych, spowodowanej zatruciem. Wobec zbliżającego się kongresu partji komunistycznej bliższe otoczenie Stalina nie ukręca, że gdyby elementy opozycyjne zdołały wykraść większość przeciwko Stalinowi, kongres zostałby natychmiast rozpuśćony, a Stalin zarządził nowe wybory.

ODEZWA MIĘDZYNARODÓWKI SOCJALISTÓW DO ROBOTNIKÓW W ROSJI.

Warszawa, 14. 5. (Tel. wł.) Egzekutywa międzynarodówki socjalistycznej, obradująca w Paryżu, wydała odezwę do robotników Rosji, wskazującą na pogłębianie się przepaści między robotnikami a rolnikami w Sowietach. Rozgryzienie i rozpacz chłopów zawiera w sobie niebezpieczeństwo wojny domowej w Sowietach. Walka taka mogłaby być wyzyskana dla kontrrewolucji, co stanowiłoby katastrofę nie tylko dla narodów ZSSR, ale i klasy robotniczej, demokracji i pokoju całego świata. Dlatego międzynarodówka wzywa proletariąt sowiecki, ażeby wszystkimi siłami ratował rosyjską rewolucję i jej owoce. W tym celu ro-

botnicy sowieccy muszą sprzymierzyć się z socjalistami.

Na miejsce obecnego terroru powinien być wprowadzony ustrój demokratyczny, swoboda organizacji, słowa i wyborów, powinno się zerwać z karą śmierci z egzekucjami oraz powinno się ogłosić amnestję dla więźniów politycznych. Manifest międzynarodówki zapewnia, że socjaliści gotowi są wyciągnąć rękę z pomocą dla swoich towarzyszy w Rosji. Równocześnie egzekutywa występuje z oświadczeniem, w którym zapowiada, że wszystkie partie socjalistyczne odrzucają próbę obcej interwencji przeciwko Sowietom. Egzekutywa opowiada się wreszcie za utrzymaniem normalnych stosunków z Sowietami.

Komuniści prowadzą intensywną robotę na Śląsku.

Katowice (PAT). W okolicy Nowej Wsi policja wysłedziła kilku nieznanych osobników, niosących jakieś podejrzane paczki. Na widok policji osobnicy ci porzucili paczki, poczem zbiegli. Jak się okazało, paczki te zawierały najnowsze wydawnictwa polskiej partji komunistycznej oraz kilka tysięcy ulotek. Za wzmiankowanymi osobnikami zarządzone posęgi, lecz bez skutku.

Poraz pierwszy zjawił się w Warszawie.

oficjalny reprezentant Litwy kowieńskiej.

Warszawa 14. 5. (Telef. wł.) Od wczoraj bawi w Warszawie pierwszy oficjalny delegat Litwy kowieńskiej, który przybył na między narodową konferencję hydrologiczną państw bałtyckich. Delegatem tym jest prof. uniwersytetu w Kownie i dyrektor biura hydrologicznego w ministerstwie komunikacji, dr. Stefan Kofupajlo.

O czym piszą inni?..

Z cyframi niewyraźnie.

Nowowyrbrany posłem śląskim p. Kornke, senator, zapytany przez korespondenta „Słowa Polskiego”, co sądzi o wyborach śląskich, odrzekł:

„Należy się przedewszystkiem cieszyć, że obóz marszałka Piłsudskiego wchodzi do drugiego Sejmu w sile wzmocnionej o dwa mandaty”.

„Wzmocniony”, i to „o dwa (!) mandaty”. Oto, co znaczy ścisłość!

P. Kornke mówiąc o „wzmocnieniu” obozu sanacyjnego bierze najwidoczniej stan Sejmu śląskiego z czasu jego rozwiązania za podstawę do porównania. Jakże się wówczas ten stan przedstawiał? Wtedy na „obóz marszałka Piłsudskiego” składało się 6 posłów-uciekiniów z grupy Ch. D. Korfanteo, 2 posłów-uciekiniów z NPR, i wreszcie 5 posłów-uciekiniów z PPS, którzy pod wodzą Biniszkie-wicza stworzyli klub „Fracji Rewolucyjnej”. Razem więc „obóz marsz. Piłsudskiego” na Śląsku liczył w poprzednim Sejmie 13 posłów. Taki był niezaprzeczony stan rzeczy w chwili rozwiązania Sejmu.

A teraz to — „wzmocnienie”... P. Grażyński wprowadził obecnie do Sejmu, co jest również powszechnie znana rzecz, posłów 10.

Tak oto wygląda „wzmocnienie” sanacji na Śląsku. Bez wyborów miał p. Grażyński w Sejmie 13 posłów, teraz po wyborach ma — 10. Z poprzednim Sejmem nie mógł rządzić. Czy będzie mógł z obecnym?

Znów „broda proroka”.

Tego samego p. Kornkego pyta ten sam dziennikarz dosłownie:

„Jakie zadania stawia sobie klub Zjednoczenia Pracy (t. j. sanacji) w nowym Sejmie?”

A na to pytanie również dosłownie odpowiada p. Kornke:

„Klub nasz wierzy w ideologię marszałka Piłsudskiego i w programie swym na naczelnym miejscu stawia współpracę z Rządem”.

Pytają go, co myśli robić, a on odpowiada: „wierzę w p. marszałka Piłsudskiego”.

Ten musiał przysięgać na brodę proroka, według trafnego wyrażenia „Nowej Kadrowej”.

Alarm „Czasu”.

„Czas” alarmuje rząd z powodu ostatnich wypadków (wniosek o sesję nadzwyczajną, wybory śląskie)... Artykuł jest pisany żółcią, a pozornie zwraca się przeciw „sejmokracji”. W gruncie rzeczy jednak zwraca się przeciw rządowi. Nawymyślawszy „sejmokrację”, — oświadczywszy, że mimo wszystko „woli dyktaturę”, niż parlamentaryzm z przed maja 1926, — napsioczywszy lewicy, narodowej demokracji i centrowym klubom, — stwierdziwszy, że rządy tych stronnictw byłyby „rządem porzeczby Polskiej”, — w końcu zapowiada, że się zasnosi jednak na rządy stronnictw parlamentarnych. Napawa go to takim przerażeniem, że „nie ma dość silnych słów”, by to niebezpieczeństwo nazwać „na ścianie namalować”. To wszystko jednak — powiedzieliśmy — zwrócone jest pod adresem nie Sejmu, ale „czynnika decydującego”. Bo kończy „Czas” radami udzielonemi temu czynnikowi:

„Nie należy sobie życzyć nieograniczonych rządów sejmowych przed rozwiązaniem kwestji ustroju i ordynacji. Nie oznacza to bynajmniej, jakoby aż do tego czasu należało Sejm upokarzać, tem mniej łajać ostremi wyrazami. Państwo bez organu ustawodawczego i kontrolującego istnieć nie może, w dzisiejszych zaś warunkach jest tym organem Sejm i Senat, co Rząd zresztą w teorii uznaje. Trzeba się więc starać jako tako z tym Sejmem w najważniejszych sprawach porozumieć, ale równocześnie zadać trutkę sejmokracji. Taką trutką może być tylko rozumna a szybka reforma ustroju. Jeśli lekarz na czas jej nie zada, to upiór nawet z grobu powstanie. Wcześniej czy później, ale wstanie, ku największej szkodzi państwa”.

A czas (przez małe „c”) nagli. Albowiem „Czas” (przez duże „C”) podnosi i podkreśla rzecz, o której wróble ćwierkają na plantach krakowskich:

„utrzymanie się rządu przy władzy zależy od zdrowia (!!) jednej osoby”.

Szkoda, że „Czas” nie wymienił tej „osoby”, bo go mogą nie zrozumieć np. w „Ilustr. Kurjerze”, który o zdrowiu tej „osoby” zapewnia codziennie społeczeństwo zamieszczaniem, jeśli nie sprawozdań z przyjęć urządzanych przez tę „osobę”, to przynajmniej fotografii tej

Kościół a szkoła.

WIECZÓR DYSKUSYJNY W NAUK. INSTYTUCIE KATOLICKIM.

O. Stanisław Podoleński T. J. wygłosił w Naukowym Instytucie Katolickim w Krakowie interesujący odczyt na temat stosunku Kościoła do szkoły a tem samem do Państwa na terenie szkoły. Prelekcję swoją oparł na cytatach prawa kanonicznego i orzeczeniach kościelnych, a zwłaszcza na Encyklice Ojca św. Piusa XI z 31 grudnia 1929 Divini illius Magistri o chrześcijańskim wychowaniu młodzieży.

Mowca stwierdził na wstępie, że prawdziwe zrozumienie stosunku Kościoła katolickiego do szkoły jest możliwe jedynie na tle całokształtu poglądu katolickiego na świat. Dopiero gdy w świetle jego widzi się, że wszystkie trzy społeczności: rodzina, państwo i Kościół pochodzą z ustanowienia Bożego, w celu wszechstronnego realizowania szczęścia człowieka, indywidualnie i w życiu społecznym, dopiero wówczas staje się oczywiste, że pomiędzy prawami tych 3-ch społeczności nie może zachodzić żadna sprzeczność, przeciwnie wszystkie mogą i powinny współpracować w najlepszej harmonji. Kto zrozumie i wmyśli się w ten światopogląd, dla tego znikną wszelkie uprzedzenia i obawy, jakoby Kościół dążył do uszczuplenia czyichkolwiek praw. Interwencja Kościoła w sprawach szkoły i wychowania nie jest wpływem tylko jego apostoelskiej gorliwości, z której mógłby zrezygnować, ale jest istotną częścią ogólnego posłannictwa, zleconego mu przez Chrystusa.

Przedewszystkiem posiada Kościół nie tylko wspólne wszystkim prawo korzystania z wszelkich innych gałęzi wiedzy, ale ma ponadto prawo „sądzenia, czy i o ile mogą one być dla chrześcijańskiego wychowania pożyteczne lub szkodliwe”. W zakresie właściwego szkolnictwa posiada Kościół nie tylko prawo utrzymania instytucji dla wychowania duchowieństwa, ale również prawo zakładania i prowadzenia własnych szkół wszelkich kategorii i we wszystkich gałęziach wiedzy. Tem samem zakłada Kościół pośrednio

PROTEST PRZECIW PAŃSTWOWEMU MONOPOLOWI SZKOLNEMU.

Monopol taki, zadający gwałt nienaruszalnym prawom rodziny i Kościoła, gwałt rażący zwłaszcza, jeżeli szkoły publiczne są prowadzone w duchu niekatolickim, został już przedtem potępiony w Syllabusie Piusa IX.

Stosunek Kościoła do szkół nie pozostaje w jego zarządzie, a więc publicznych i sa-

„osoby”. Może się jednak doczekamy, że „Czas” nazwie ją po imieniu i nazwisku. Na razie jeszcze nie!

Nie porozumieli się.

Gdy „Czas” domaga się od rządu, żeby „jako tako” (!) starał się „porozumieć” z Sejmem a więc przedewszystkiem co do prac nadzwyczajnej sesji, to też sanacyjne „Słowo Polskie” oświadcza kategorycznie: — ponieważ

„dobry woli (t. j. poddania się w niewolę owej „osoby”, której „zdrowia” „Czas” życzy) w Sejmie niema, a natomiast jest zła, jasną jest rzeczą, że w tych warunkach zwołanie nadzwyczajnej sesji Sejmu jest nie tylko niepotrzebne, ale byłoby wręcz szkodliwe”.

Można i tak! Tylko dlaczego sanacyjna prasa nie porozumie się ze sobą, zanim zacznie o jakiejś rzeczy pisać?

Balkańskie wybory.

P. Mackiewicz z wileńskiego „Słowa” niepokoją unieważnienia wyborów przez Sąd Najwyższy. Obliczył je nawet: — unieważniono dotąd po okręgach 44 mandaty.

„Zmiana 44 mandatów — pisze p. Mackiewicz — pociąga za sobą zmianę kilku osób na liście państwowej. Mniej więcej powiedzieć można, że Sąd Najwyższy uznał, że około pół setki posłów otrzymało swoje mandaty w sposób nieważny”.

Nasuwa to pewne refleksje. Budzi tak zwane sumienie! Dlatego p. Mackiewicz pyta:

„Czy te pół setki unieważnień ma oznaczać, że mieliśmy „balkańskie” wybory?”

Pytanie drażliwe, choć — przyznajemy — bardzo na miejscu... Odpowiada na nie p. Mackiewicz zdecydowanie:

„Nie! Bo na Balkanach niema Sądu Najwyższego, któryby wybory unieważniał”.

Więc nasze wybory nie były „balkańskie”, bo się je unieważnia!... Proszę, co za logika! Pogratulować p. Mackiewiczowi bystrości umysłu i tego, co w Krakowie nazywają „Schlagfertigkeit”. Jak mu kto powie: „robiliście wybory nieprawnie”, — on odpowie: przepraszam, nieprawda, bo się je unieważnia.

morządowych można ująć w dwóch punktach: 1) Kościół miesza się do tych szkół, w których znajduje się młodzież katolicka, 2) interwencja jego polega na tem, że czuwa, aby w nauce i wychowaniu w owych szkołach nie było niczego sprzecznego z katolicką wiarą i moralnością. Kościół nie zadawała się jednak takim, negatywnym raczej stanowiskiem, broniąc przed złem; pragnieniem jego jest, aby całe nauczanie i wychowanie dziecka katolickiego było przejęte duchem katolickim i pozytywnie wpływało na młodzież w tym kierunku. Taka dopiero szkoła — szkoła katolicka czyli wyznaniowa odpowiada w pełni życzeniom Kościoła i prawom rodziców. W związku z tem zaznacza się również troska Kościoła o katolickich nauczycieli, gdyż od nich zawisł przedewszystkiem dobry stan szkoły. Pius XI nazywa ich też „potężnymi pomocnikami Akcji Katolickiej”.

Szkoły katolickiej (wyznaniowej) żąda Ojciec św. z podwójnego tytułu: 1) jako instytucji nauczającej i wychowującej, 2) jako środowiska wychowawczego, w którym młodzież dłuższy czas się obraca. Jest rzeczą zrozumiałą, że

KOŚCIÓŁ MUSIAŁ POTĘPIĆ BEZWZGLĘDNE SZKOŁĘ NEUTRALNĄ

czyli świecką, t. j. taką, w której religia jest wykluczona całkowicie z programu nauki i wychowania. Szkoła ta, w zasadzie areligijna, staje się w praktyce zawsze antyreligijna. Zasadniczo nie zgadza się również Kościół na szkołę mieszaną, t. j. taką, w której personal nauczycielski i młodzież ucząca się może być różnego wyznania. W wypadkach koniecznych rozstrzyga biskup miejscowy.

Katolicka teoria o stosunku Kościoła do szkoły nie narusza w niczem praw państwa. Państwo winno popierać wszelkimi sposobami chrześcijańskie wychowanie i kształcenie młodzieży katolickiej przez wspomaganie inicjatywy Kościoła i rodziny na tem polu, dalej winno zakładać i utrzymywać szkoły, także i prywatne, nie usurpować sobie wyłącznego prawa kształcenia młodzieży, ochraniać wychowanie moralne i religijne młodzieży, usuwając wrogie mu publiczne przeszkody, wreszcie w razie braku opieki ze strony rodziny uzupełnić go przez zajęcie się dzieckiem opuszczonym, zgodnie z jego naturalnym prawem i z nadprzyrodzonymi prawami Kościoła.

„Trzeba to silnie głosić — pisze pod koniec Encykliki o wychowaniu Ojciec św. — że ka-

tolicy jakiegokolwiek narodu na świecie, starając się o katolicką szkołę dla swoich dzieci, nie uprawiają jakiejś partyjnej polityki, ale prowadzą dzieło religijne z nakazu sumienia... Dobry katolik, właśnie na mocy katolickiej nauki, jest tem samem najlepszym obywatelem, kochającym swoją ojczyznę i lojalnie poddanym istniejącej władzy państwowej, w jakiejkolwiek legalnej formie rządu była ona ukonstytuowana”.

Dyskusja jaka wytworzyła się po referacie O. Podoleńskiego, świadczyła o zainteresowaniu jakie wywołało aktualne zagadnienie stosunku Kościoła do szkoły. Analizowano niebezpieczeństwa dla ducha religijnego w obecnym, polskim systemie szkolnym.

W odniesieniu do szkolnictwa powszechnego — mówiono — mamy do czynienia z nauczycielstwem bezwzględnie oddanem idei krzewienia oświaty jednak pod względem wykształcenia ogólnego niedosć wysoko stojącym wskutek czego hasła radykalne czy też tendencyjne, szkodliwe z punktu widzenia społeczno religijnego znajdują do szeregów nauczycielskich łatwy przystęp. Postawienie zawodu nauczycielskiego w odniesieniu do szkół powszechnych na wyższym poziomie jest rzeczą ołtrzymiej wagi.

Przejdźmy teraz do szkolnictwa średniego. Opanowuje je coraz widoczniej

ELEMENT ŻYDOWSKI.

fakt, który z przerażeniem konstatują egzaminatorowie Wszechnicy krakowskiej. Ażkolwiek przeważający procent stanowią syjoniści (asymilatorów mamy jeden na tysiąc), to jednak nie brak żywiłów skrajnych, odnoszących się wrogo do religji i państwowości polskiej. Inwazja żydostwa do szkolnictwa średniego jest faktem, na którym nie możemy przejść do porządku dziennego, zarówno ze względów wychowawczych religijnych w szkole jak i atmosfery narodowej. Żydzi zasobni finansowo mogą niepodzielnie oddawać się studjom, podczas gdy akademicy-Polacy zaabsorbowani niejednokrotnie pracą zarobkową, a ogólnie borykający się z niedostatkiem materialnym i niedzą mieszkaniową z trudem mogą podobać obowiązkowi uniwersyteckim i podażyc za swoimi kolegami żydowskimi. Zorganizowanie akcji pomocy młodzieży akademickiej w jak najszerzszym ujęciu i zrozumieniu — wybija się więc jako zagadnienie chwili.

Odnosnie do rozwiązania obojętności religijnej, jaka się zaznacza wśród szerokich kół męskiej młodzieży akademickiej należałoby wpływać na nią w formie, która by nie narażała obawy presji na sposób myślenia akademika, ani też nie odstraszała go partyjnemi hasłami.

Wschodnia Europa w szponach handlarzy żywym towarem

Tysiące dziewcząt z Polski ginie w spelunkach argentyńskich. — Afera Schmelingowej. — Nocne transporty ludzi na rzecę Urugwaj. — 5 do 15 tysięcy franków za człowieka. — Na szlakach zbrodni.

(I) Wśród „drugorzędnych” zagadnień, jakimi zajęła się tegoroczna wiosenna sesja Rady Ligi Narodów, figurują zagadnienia związane z pracami stałej komisji L. N. do walki z handlem żywym towarem. Jakkolwiek w stosunku do kwestji politycznych sprawa ta znajduje się na drugim planie, to jednak, w ostatnich zwłaszcza czasach jest przedmiotem tak obszernej dyskusji w prasie europejskiej i tak zaprzętą uwagę politycznych czynników wszystkich narodów europejskich, jak mało które z zagadnień międzynarodowych.

Jedną z takich afer, która zaalarmowała opinię europejską i wykazała konieczność bezwzględnej walki z tem wielkim międzynarodowym złem, było przed kilku tygodniami wykrycie transportu 17-tu dziewcząt, wyłącznie blondynek, zwerbowanych w Berlinie przez handlarke żywym towarem niejaka Schmelingowa, w charakterze „tancerek” do nocnych lokali w Brazylii. W chwili gdy Schmelingowa wraz z dziewczętami znajdowała się już na pokładzie okrętu płynącego do Buenos Aires, prasa niemiecka dowiedziawszy się o tem narobiła wrzawy, skutkiem czego władze brazylijskie nie pozwoliły jej na lądowanie. Handlarka nie dała za wygraną; udała się okreśną drogą na Urugwaj, wyładowała w Montewideo i natychmiast zawiokła dziewczęta w głąb kraju. Urugwaj bowiem nie wymaga tak, jak Argentyna przy udzielaniu wizy, świadectwa moralności za pięć lat poprzedzających wjazd, uzyskanie wizy jest więc o tyle łatwiejsze, ponadto z Montewideo jest bardzo blisko do granicznego miasta Salto, leżącego nad rzeką Urugwaj i naprzeciwko argentyńskiego miasta Concordia. — W Concordii urządza argentyńska kontrola graniczna tylko w dzień, w nocy zaś odbywa się przez rzekę masowy przemyt ludzi, uprawiany za wysoką zapłatą przez miejscowych rybaków. Ta droga dostają się do Argentyny ci, którym z jakiegokolwiek powodów władze odmówią prawa wja-

zdu, a także kobiety sprowadzone z Europy przez agentów i agerki, handlarzy żywym towarem, po to, by dopiero w Buenos Aires dowiedzieć się, jaki los je oczekuje.

W ostatnich dniach prasa argentyńska doniosła o wykryciu przez tamtejszą policję całej bandy mężczyzn i kobiet, która trudniła się regularnym handlem dziewczętami. Do starczano je przy pomocy fałszywych paszportów, przeważnie z Niemiec i Polski, a pewną liczbę z Francji przez Bordeaux, po cenie 5—15 tysięcy franków. Dotychczas aresztowano dziewczęciu mężczyzn, a za dalszymi stu poszukiwani są w toku. Stwierdzono, że wiele ofiar tego ohydneho handlu, które w ostatnich miesiącach umarły, zostało pogrzebanych w Avollaneda. Innej z wykrytych przez policję argentyńską band handlarzy żywym towarem przewodził żyd, Salomon Korn. Sprawadzał on swój „towar” za pośrednictwem około 400 agentów ze wszystkich części świata, szczególnie zaś z Rosji i Polski. Ilość zrzuconych na dno nędzy przez tę szajkę dziewcząt, w ciągu 10-ciu lat jej procederu, prowadzonego pod pokrywką „związku dobroczynności” — idzie w tysiące. Z samej Polski, jak przypuszczają policja, sprowadzano fecznie około 100—150 ofiar. Banda zorganizowana była po kupiecku, prowadzono specjalne kartoteki ofiar licytowanych następnie na giełdzie. Obroty na takiej licytacji szły w tysiące dolarów.

Inna wreszcie szajka argentyńska, rozgłaszana w całej Ameryce, trudniła się dostarczaniem robotników plantatorom. Cena jednego białego niewolnika wynosiła 2—2.500 pesetów. Ludzi zwabiano do wyjazdu na rzekomo do brze płatne posady, a zwerbowane w ten sposób we wszystkich krajach europejskich transporty odstawiano do stolicy Urugwaju, Montewideo, gdzie następował rozdział. Stwierdzono, że przeszło 1500 ludzi sprzedano plantatorom południowo-amerykańskim. Wielu zmarło z wycieńczenia, lub popełniło samobójstwo

z powodu okrutnego traktowania przez plantatorów.

Trzy te wielkie afery są pokłosiem ostatnich zaledwie dni. Bardzo obfity jednak pod tym względem materiał przyniosła ankieta komitetu rzeczoznawców przy stałej komisji Ligi Narodów. Okazuje się, że pomimo konwencji paryskiej z roku 1910 i genewskiej z 1921, handel ten, przynoszący hańbę kulturze 20-go wieku, kwitnie w całej pełni. Raport komitetu obejmuje 28 krajów, w których przeprowadzono dochodzenia, 112 miast, 1500 relacji funkcjonariuszy policji i członków organizacji zwalczających handel żywym towarem, a uzupełniają go wynurzenia 5000 osób należących do „półświatka”, różnych pośredników i t. p.

Handel odbywa się kilkunastu szlakami; najważniejszy prowadzi z Europy na południową i środkową Amerykę. W Montevideo prawie połowa wszystkich zarejestrowanych prostytutek rekrutuje się z pośród cudzoziemek, w Buenos Aires trzy czwarte, a w Rio de Janeiro 80 procent. Część handlarzy jest w ciągłej podróży między oboma kontynentami. Znany jest np. policji jeden z nich, odbywający tę podróż sześć razy rocznie. Każdy prawie okręt jadący z Europy do południowej Ameryki, wiezie na swym pokładzie, według przeciętnych obliczeń, dwie do trzech kobiet lub dziewcząt z ich towarzyszem, który występuje pod rozmaitemi postaciami, jako impresario, bądź jako przyjaciel, krewny, lub nawet małżonek. W Buenos Aires jest pewien lokal rozrywkowy, w którym stale bawi 100 do 200 europejskich kobiet, przeznaczonych do prostytucji, a który w półświatku argentyńskim nosi nazwę „targu”.

Druga „droga handlowa” wiedzie ze wschodniej Europy, przez porty Morza Śródziemnego, albo wybrzeże francuskie do Egiptu; czasem kieruje się ten handel do południowej Afryki zwłaszcza z Polski, przez Rumunię do Konstantynopola, albo Grecji, stąd zaś na Aleksandrię. Zdolano np. ustalić, że pewien handlarz regularnie co pół roku dostarczał siedm kobiet do Egiptu. Nie zbadano dotychczas dokładnie rozmiarów handlu między Egiptem a Bombajem, w każdym razie zdolano ustalić, że handlarze wynajdują coraz to nowe drogi i nowe szlaki.

Na ziemiach Rzeczy.

Tragedje życia.

Krwawa zemsta za śmierć brata. — Porażony 15 tysiącami wolt. — Serce matki nie zna przeszkód.

W miejscowości Tarczyn niejak J. Olszewski zabił w r. 1929 kierowcę autobusu Z. Żyłaka, zapomocą kamienia. Zabójca odsiedział karę półrocznego więzienia i wrócił do domu. Onegdaj do Olszewskiego przyszedł ciętacz brat zamordowanego Żyłaka, niejak Gawarski i dał 4 strzały rewolwerowe, mówiąc: „Masz za brata”. Gdy ranny upadł, G. wystrzelił jeszcze 2 razy, poczem udał się na postropek policyjny i oddając rewolwer, oświadczył: „Zemściłem się za brata i zabijam Olszewskiego. Aresztujcie mnie!”. Mściciela przekazano sędziemu śledczemu.

Podczas czyszczenia izolatorów transformatora oddziału elektrycznego Huty Bankowej w Dąbrowie Górniczej, ranny został prądem o sile 15.000 wolt, maszynista tego oddziału, Bronisław Macha z Zabkowic. Odwieziono go do szpitala, gdzie zakończył życie.

W kolonii Czerniewice na Wileńszczyźnie rozegrała się straszna scena podczas pożaru zagrody rolnika, A. Stomy. Ogień wybuchnął w chwili, gdy cała rodzina układała się do snu. W krytycznej chwili nie straciła przytomności umysłu i zimnej krwi jedynie żona gospodarza, 39-letnia Bronisława. Dzielną kobietą kilkakrotnie wbiegała do płonącej chaty, ratując dzieci. Okropnie poparzona, wynosząc ostatnie dziecko, padła z niem na progu i niebawem zmarła wraz z synem, skutkiem licznych poparzeń.

Ks. Inf. Kasperlik zarządcą diecezji śląskiej.

Kapituła diecezji śląskiej na zebraniu w dn. 13 b. m. wybrała na wikariusza kapitulnego ks. infułata Wilhelma Kasperlika, dotychczasowego wikariusza generalnego diecezji. Ks. infułat Kasperlik będzie zarządzał diecezją do czasu mianowania nowego biskupa.

ZJAZD CECHÓW RZEŹNICKICH W GDYNI.

W dniu 18 b. m. odbędzie się pierwszy w Gdyni zjazd gospodarzy, a mianowicie zjazd pomorskiego związku cechów rzeźniczych, z udziałem delegatów z całej Polski. Na zjeździe poruszone będą sprawy eksportu mięsnego, sprawa zorganizowania składnicy skór i odpadków przy rzeźniach, oraz szereg innych aktualnych spraw rzemiosła rzeźniczego. Uczestnicy zjazdu zapoznają się z urządzeniami budującej się w Gdyni rzeźni eksportowej, oraz zwiedzają urządzenia portowe.

Wielki dzień Ch. D. w Białej.

ZJAZD DELEGATÓW Z OKRĘBU NR. 43. — WIELKI WIEC CH. D.

WIELKI WIEC CH. D.

W małej sali Domu Katolickiego w Białej odbył się w niedzielę dnia 11 b. m. Zjazd delegatów ruchu chrześcijańsko-społecznego z powiatów: Biała, Żywiec, Wadowice, Maków. W Zjeździe uczestniczyło ponad 100 delegatów reprezentujących chrześ. ruch zawodowy, polityczny i kulturalno-oświatowy z wymienionych powiatów. Charakterystyczną rzeczą było, że w Zjeździe brali udział przedstawiciele wszystkich warstw społecznych, a więc robotników, włościan, rękodzielników i inteligencji. Obrady zajął patron ruchu chrześcijańsko-społecznego na kresach bialsko-bielskich Ks. Prof. Maczyński, witając tak delegatów, jak również przybyłych na Zjazd przed stawicieli Klubu parlamentarnego Ch. D. ks. senatora Kasprzyka i posła Puchalkę. Po zagajeniu Zjazdu zabrał głos p. poseł Puchalka, który w obszernym referacie przedstawił sytuację polityczną i gospodarczą w państwie, stosunek ruchu chrześcijańsko-społecznego do rządu i różnych zagadnień państwowych, oraz nakreślił program działalności organizacji chrześcijańsko-społecznych w okręgu Nr. 43. Drugi referent Ks. senator Kasprzyk scharakteryzował dzisiejsze nastroje w społeczeństwie i szczegółowo zajął się zagadnieniami organizacyjnymi ruchu chrześcijańsko-społecznego. W dyskusji nad referatami zabrał głos pp.: Porębski z Miłówki, Luszczyk z Białej, Ks. Seiwa z Miłówki, Rosner z Komorowic, Kraus z Komorowic, Barcik z Iłży, Ks. Prof. Maczyński, ks. senator Kasprzyk. Po zakończeniu dyskusji uchwalono rezolucje w sprawach organizacyjnych, prasowych, politycznych i gospodarczych.

Przebieg Zjazdu był imponujący, zainteresowanie omawianymi sprawami duże, nastroj podniosły.

Nowy pomnik „Wdzięczności Ameryce”

Z Warszawy donoszą: Jedną z przykrych spraw stolicy jest pomnik „Wdzięczności Ameryce” wzniesiony w roku 1922, dla uczczenia akcji pomocy udzielanej ludności Polski przez amerykański komitet pomocy, na czele którego stał obecny prezydent Hoover, którego imię nie nazwano też skwerem, gdzie wzniesiono pomnik. Figury pomnika wykonano z małych bloków kamiennych w ogólnej ilości 100 sztuk, więc z tego powodu rzęba uległa szybkiemu zniszczeniu.

Już w ubiegłym roku magistrat stołeczny chciał zająć się tą sprawą, lecz wówczas pomnik wzniesiony ze składek publicznych, nie był przekazany miastu. Teraz dopiero zarząd miasta uchwalil usunięcie zniszczonych figur pomnika i wykonanie nowych z jednego bloku kamiennego.

Go to za legion Berka Joselewicza?

Żydowska prasa łódzka dowiaduje się, że komendant główny legionu im. Berka Joselewicza w Polsce mianował oficera rezerwy, Majzlera, komendantem na okręg łódzki, powierając mu misję stworzenia w Łodzi legionu. P. Majzler złożył wizytę komendantowi P. K. U. prosząc o listę oficerów rezerwy i szeregowych rezerwy żydów, celem werbowania ich do tworzącego się legionu.

ZWŁOKI S. P. KS. LONDZINA W NOWYM GROBOWCU.

Z Cieszyna piszą nam: W poniedziałek 12 b. m. przeniesiono śmiertelne szczątki s. p. ks. Prałata i burmistrza Józefa Londzina z prowizorycznego grobowca do ufundowanego przez miasto Cieszyn grobowca arkadowego. Nowy grobowiec honorowy poświęcony i oddany do użytku modlitw skończyła się ta cicha i poważna uroczystość. Nad grobowcem arkadowym zostanie później umieszczony stosowny napis.

WYCIECZKA POLAKÓW AMERYKAŃSKICH PRZYBYŁA DO POLSKI.

Do Gdyni zawinął onegdaj statek „Polonia”, będący własnością polsko-transatlantycznego tow. Gdynia—Ameryka, przywożąc na swym pokładzie 119 osób ze Stanów Zjedn. pod przew. dr. Łukaszkiewicza. Wycieczka zabawi w Polsce 2 miesiące.

KWARTALNY REKORD ROZMÓW MIĘDZYMIASTOWYCH W POLSCE.

Min. Pocht i Telegr. zanotowało w ostatnim kwartale b. r. rekord międzymiastowych rozmów telefonicznych. Ilość takich rozmów w r. b. po dzień 1 kwietnia wyniosła ponad 5 milionów 800 tysięcy.

Przy zmianie adresu prosimy PT. Prenumeratorów o łaskawe podanie dawnego adresu.

Zosie Zośki Zosieńki!

To nasze siostry, żony, córki. „W pięknym miesiącu Maju”, 15-go, obchodzą one święto swego imienia. W słonecznej porze kwitnących bzów jest ona Zofia, niby patronka Wiosny, Primavera... Składamy jej dary i życzenia. Od samego rana, w miastach, biegają posłańcy miejscy, obciążeni paczkami cukrów i czekolad, i kwiatami. Mnóstwo kwiatów, tysiące doniczek, wiązanek, koszyków — zapelnia zarówno jak salony, tak i skromne izdebki miłych i kochanych Zoś i Zosiek.

Za kilka dni — po czekoladkach imieninowych będzie zaledwie wspomnienie, te wszystkie piękne kwiaty zwiędną, a Zośki — ożywione i radosne w tym ich dniu — wróca do szarej rzeczywistości, pójdą swymi drogami — pracy, obowiązków, kłopotów, drobnych radości... Na drogach tych nie rosną piękne kwiaty, a uszłone male elfy nie czestują czekoladkami zdrożonych Zosiek-wędrowniczek. Takie jest życie, a imieniny, darzące Zośki krótkotrwałym radosnym królowaniem — zdarzają się tylko raz do roku.

A gdybyśmy tak my — mężczyźni — mężowie, bracia, ojcowie w tym roku obdarowali nasze kochane Zośki czymś innym, niż kwiatami, które za chwilę zwiędną, czymś innym, trwalszym, czymś, co by było wyrazem naszej miłości i głębokiej troski o ich dzisiaj i jutro? Zwłaszcza o jutro bezpieczne, spokojne, wolne od troski materialnej?

Takim roztumnym prezentem o wartości trwałej i ważkiej jest polisa ubezpieczeniowa P. K. O. na ubezpieczenie zawarte przez nas na rzecz naszej solenizantki-Zośki. Będziemy opłacali niewielkie składki miesięczne, wzamian za co wartość polisy będzie stale rosła, a po latach kilkunastu nasza droga Zośka — otrzyma pokaźną sumę, która może bardzo wiele stanowić o dalszym losie obdarowanej polisą.

Oto mi prezent zarówno mądry, jak i życiowo doniosły.

Zawrzeć takie ubezpieczenie na rzecz Zośki jest równie łatwo, jak nabyć kwiaty w kwaciarni. Złatwią się to w każdym urzędzie pocztowym.

Pomyślcie o tem zawczasu.

Zróbcie to! Zasłużcie sobie na długą wdzięczność Zosiek — Lubiec.

Kalifornia w Niemczech.

Po burzy, która szalała przed kilku dniami nad Kassel, w kopalni rudy żelaznej, znajdującej się między Corbach i Kassel, ukazało się pod zdrapaną powierzchnią skały złoto. Blizsze badania wykazały, że złoto znajduje się tam w znacznych żyłach, tak, że już w najbliższych dniach ma się rozwinąć w tem miejscu regularna eksploatacja tego drogiego kruszeu. Pierwszy kawałek wydobytego złota ofiarował prezydent prowincji dr. Friedensburg, muzeum w Kassel.

AKADEMICKIE ZJAZDY MIĘDZYNARODOWE.

W tych dniach odbywają się w Paryżu dwa międzynarodowe zjazdy akademickie, mianowicie: zjazd Komitetu Wykonawczego International Student Service, oraz zjazd Międzynarodowych Stowarzyszeń Studenckich, zwoływany przez Ligę Narodów. W pierwszym z nich Polskę reprezentować będzie kol. Jan Wroczyński, zaś na drugim kol. Pożaryski Jan z Warszawy reprezentować będzie Międzynarodową Konfederację Studentów (C. I. E.).

POTOMEK WASZYNGTONA KAPLANEM KATOLICKIM.

Potomek Jerzego Waszyngtona, ks. Wiktor R. Stoner, mianowany został katolickim kapłanem wojskowym w stopniu pierwszego porucznika armii amerykańskiej. Ks. Stoner nawrócił się w r. 1912; święcenia kapłańskie otrzymał w roku 1925; dotychczas był kancle-rzem diecezji i sekretarzem biskupa z Tuscon.

TELEWIZJA W BARWACH NATURALNYCH

Jak donosi prasa niemiecka, inżynierowi berlińskiemu Ahronheimowi udało się wynaleźć przyrząd, umiżliwiający odbiór obrazów telewizyjnych w barwach naturalnych — na szybie matowej albo na płótnie.

NAJSILNIEJSZA RADJOSTACJA W EUROPIE.

Jak donoszą z Rzymu, rozpoczęła już w tem miesiącu działalność próbną nowa wielka stacja nadawcza o mocy 50 kilowatów w antenie. Jest ona obecnie najsilniejszą stacją nadawczą w całej Europie.

3-ci Maja w Pradze.

Z okazji święta narodowego w dniu 3 Maja, odbyło się w „Tyńskim” kościele w Pradze, w obecności Nuncjusza arcybiskupa Ciriacięgo uroczyste nabożeństwo przy udziale członków góslstwa polskiego i Konsulatu w gremio, przedstawicieli rządu czeskosłowackiego, stowarzyszeń czesko-polskich oraz całej Kolonii polskiej. W czasie nabożeństwa chór opery praskiej oraz solści tenor Chorowicz i znany z pobytu w operze Lwowskiej i Warszawskiej bas Munelinger. Wieczorem Kolonia polska była gościem bardzo zasłużonego Klubu Czesko-Polskiego, który w salach domu Reprezentacyjnego urządził pod protektoratem posła polskiego Dr. Wacława Grzybowskiego uroczystą akademię, na której konsul Dr. Tadeusz Lubaczewski wygłosił w języku polskim i czeskim odczyt, na temat „Znaczenie Konstytucji 3 Maja”. Resztę wieczoru wypełniły produkcje muzyczne i wokalne. Na zakończenie obchodu tej uroczystości teatr Narodowy w Pradze w dniu 7. 5. wystawił „Halke” Moniuszki przy współudziale polskich artystów opery warszawskiej.

Specjalnie podnieść trzeba poświęcenie p. Helony Lipowskiej, która mimo silnej gorączki, wytrzymała na stanowisku, by tylko publiczności praskiej dać obraz naszej prawdziwie polskiej „Halki”.

Nasi artyści z panem Adamem Dolżyckim, dyrygentem opery warszaw., Mossoczym w roli stolnika i Gołębiowskim w roli Jontka, odnieśli pełny sukces a zespół czeski i musiał wyteńczyć wszystkie siły, by stanąć narówni z artystami polskimi. Publiczność entuzjastycznie nagradzała ich oklaskami, a prasa czeska z całym uznaniem przyjęła aktorów polskich, podnosząc ich wysoką grę i kulturę artystyczną. Również we wszystkich pismach czeskich w dniu 3 Maja ukazały się wielkie artykuły „ku uczczeniu dnia 3 Maja”.

Praga, w maju 1930.

T. O.

Z całego świata.

Masowe aresztowania na Ukrainie.

Od trzech dni na Ukrainie sowieckiej, a w szczególności w Charkowie, przeprowadzane są liczne aresztowania inteligencji ukraińskiej. Dotychczas aresztowano i osadzono w więzieniu około 200 osób, przeważnie z kół nauczycielskich, kilku profesorów, duchownych i włościan. Powodem tych aresztowań ma być rzekome wykrycie nowej wielkiej organizacji kontrrewolucyjnej, przygotowującej przewrót anty bolszewicki. W ręce G. P. U. wpadła rzekomo ogromna ilość broni oraz bibuły anty bolszewickiej. W związku z temi aresztowaniami, oraz w poszukiwaniu innych osób, bolszewicy zarządzili sprawdzanie dowodów osobistych w pociągach, kursujących na terenie Ukrainy.

Smierć Władysława Orkana.

Umarł piewca wsi.

13 b. m. nad ranem zmarł w Krakowie znany pisarz, Władysław Orkan (właściwie nazwisko Franciszek Smreczyński) w wieku lat 55. Zmarł nagle, na paraliż mózgu. Niedawny laureat literacki Warszawy wrócił 10 b. m. z Poręby Wielkiej już chory i położył się do łóżka, z którego już nie miał powstać. Wczoraj już donosiliśmy o ciężkim stanie jego zdrowia.

Orkan był synem wsi i był śpiewakiem i pisarzem wsi. Urodził się w r. 1875 w Porębie Wielkiej, pow. limanowskiego i tam mieszkał do ostatniej chwili. Nauki pobierał w Krakowie, dalsze studia w Genewie. W r. 1897 wyszły jego „Nowele”, które rozpoczęły oficjalnie swą działalność literacką. Stąd też w r. 1927 obchodzono 30-lecie jego pracy literackiej. Pisał powieści, dramaty i poezję. Z powieści znane najbardziej: „W Roztokach” i „Przewieja”. Z dramatów „Skapany świat” i „Franek Rakoczy”, z poezji „Z martwej rozutki”.

Ostatnio, z racji 30-lecia pracy pisarskiej Orkana, zwrócono na niego uwagę, gdyż zaczynał go ogarniać powoli mrok zapomnienia. Wyrazem tego rosnącego uznania było przyznanie mu nagrody literackiej m. Warszawy. Ze śmiercią jego schodzi do grobu jeszcze jeden z nielicznych już wybitniejszych przedstawicieli piśmiennictwa polskiego z epoki Młodej Polski.

Orkan był doskonałym znawcą wsi, zwłaszcza wsi podhalańskiej. Dowodem jego znawstwa ludu i odczucia jego psychiki są wydane w dwu tomach „Listy ze wsi”. Napisał również powieść o Koscie Napierskim, próbę powieści historycznej z życia ludu. Posługiwał się językiem ludu z niezwykłą umiejętnością i stylizacyjną wprawą; z tego tytułu możnaby go uważać za pisarza regionalnego pierwszej klasy.

Do dyrektora Gimn. Nowodworskiego w Krakowie p. J. Zachemskiego, przyjaciela Zmarłego zwrócili się telefonicznie wielbiciele Orkana z Podhala, że pragną, aby pochowano śmiertelne szczątki poety podhalańskiego u stóp Turbacz w pow. nowotarskim. Również górale ziemi limanowskiej wyrazili życzenie, aby zwłoki wielkiego pisarza złożono w ziemi limanowskiej.

Na pogrzeb spodziewany jest liczny zjazd delegacji z całej Polski.

Termin pogrzebu został ustalony na piątek 16 b. m. Kondukt wyruszy o 4 pop. z domu żałoby przy ul. Brackiej 1 na cmentarz rakowicki, gdzie zwłoki zostaną złożone w tymczasowym grobowcu.

Zmarły osierocił córkę z pierwszego małżeństwa Zofję, świetnie zapowiadającą się poetkę, która przeżywa obecnie w leczeniu w szpitalu krakowskim.

Scatr.

Siostry Halama w „Bagateli”.

Dwie siostry Halama, słynne warszawskie tancerki (Punia i Loda; trzecia, Zizi, zdążyła już wyjść za mąż) zaprodukowały się onegdaj w Krakowie w swoim tournée po Polsce. Notujemy: klasyczną piękność młodzianki Punii i żywiołowe poczucie ruchu aż po akrobatykę u Lody. Zaprawdę nieprędko zobaczymy podobne tancerki, któreby łączyły zniwalałający wdzięk z fenomenalną umiejętnością techniczną.

Ruch wydawniczy

piśmiennictwa pedagogicznego.

X. Wojciech Mieszkowski: ZNAJOMOŚĆ LUDZI, czyli o temperamentach w życiu ludzkim. Nakładem XX. Salezjanów w Krakowie. Kraków 1930. 251 str. w 8-ce.

Niedawno na półkach księgarskich ukazała się książka X. Franciszka Sroki, katechety szkół powszechnych, p. t. „Praca najważniejsza” (materiały do pogadanek w stowarzyszeniach), przez krytykę przyjęła nader życzliwie, jako obraz rzetelnej wysiłku na niwie wychowawczej. Niniejszem z przyjemnością notujemy pojawienie się na rynku księgarskim drugiej pracy z tej samej dziedziny, również pióra kapłana, oddanego wychowywaniu. Wyświetlając książkę X. Mieszkowskiego po tamtej X. Sroki, nie czynię tego w zamiarze porównywania jednej z drugą, lecz jedynie dla stwierdzenia radoznego bądź co bądź faktu, że prace te, będąc dziełami kapłanów, pracujących na polu wychowania, świadczą nie tylko o poważnym pojmowaniu przez nich swego wzniołego zawodu, lecz także o szczerzej chęci dostosowania się w metodach i środkach trudnej pracy do wskazań nowoczesnej pedagogiki.

Dowodzi tego już samo to, że jeden i drugi autor w obfitej mierze korzystał z najnowszej literatury pedagogicznej, polskiej i zagranicznej, obok faktu, że obaj rozważania swoje oparli o naukę o temperamentach.

Na otwarcie kinoteatru dźwiękowego

„WANDA”

Ostatni etap technicznej doskonałości. — Najwspanialszy film wytwórni Metro-Goldwyn-Meyer.

PIERWSZY PRAWDZIWY FILM DŹWIĘKOWY prod. r. 1930.

POGANIN

Upajający dramat miłości w roli tytułowej niezapomniany BEN-HUR.

RAMON NOVARRO który odśpiewa porywając „Pieśń naganina”

W rolach kobiecych RENEE ADOREE DOROTHY JANIS Reż. VANDYKE

Uroda, zachwycający głos Ramona Novarro świecą w tym filmie swe największe tryumfy. Pieśni w języku angielskim. W programie fenomenalny dodatek dźwiękowy.

Ceny miejsc niepodwyższone.

Początek seansów w dni powszednie o godz. 5, 7 i 910 wieczór, we święta o godz. 3 po poł. Zniżki i wolne wstępy przez pierwsze 7 dni nieważne.

Ostatni podbiegunowy romantyk.

Zgon Fritjofa Nansena.

12 bm. zmarł w Oslo wybitny norweski badacz, zoolog i podróżnik polarny, Fritjof Nansen. Urodził się w r. 1861 w Store Froen niedaleko Oslo. Już w 21-szym roku życia jego żyłka podróżnicza wypchnęła go na Morze Łodowate na pokładzie polawiacza fok „Wikinga”. Wkrótce potem obejmując posadę kustosza muzeum zoologicznego w Bergen, gdyż właściwie zoologia stanowi jego specjalność naukową.

27-letni Fritjof, dobrawszy sobie pięciu młodych ryzykantów puszcza się na ciekawy pomysł — przejścia na nartach całej Grenlandji z wybrzeża zachodniego na wschodnie. Ale nie ta sześciuosobowa impreza w grenlandzkich pustkowiach miała otoczyć skronie Nansena aureolą sławy. Sławę przyniosła mu ekspedycja na „Framie”.

Nansen pragnął osiągnąć biegun północny, podczas jeszcze niezdojony. Postanowił to uczynić w sposób niezwykle. Twierdził mianowicie, że przez biegun północny przepływa silny prąd, rodzący się u brzegów wysp Nowosibirskich, a dążący do Szpicbergów i wybrzeży Grenlandji. Wybudował więc statek o specjalnej konstrukcji, „Fram”, na nim miał udać się na morze Nordenskiöld i tam dać się zabłokować w lodach. Z chwilą, gdy lody miały spłynąć, prąd porwałby „Fram” i uniósłby go drogą przez biegun do Grenlandji. Pamiętna ta wyprawa zaczęła się w czerwcu 1893 r. a trwała przez trzy lata do 1896. „Fram”, zdany na łaskę owego prądu, płynął od wysp Nowosibirskich w kierunku na Szpicbergi, atoli okazało się, że prąd znosi go daleko niżej od bieguna. Wtedy pomysły Nansen opuszcza okręt

na. Sekundowała im w części charakterystyczny-wokalnej sympatyczny para: Niuta Bolska i Wacław Zdanowicz. Szczegółik: Loda Halama, kiedy ją oklaskują, krzyczy z uciechy; bardzo to mile wygląda. (maf).

i udaje się saniami na zdobycie bieguna. Udało mu się tylko dotrzeć do 86 stopnia i 4 minut szer. półn. — było to jednak największe zbliżenie się podówczas.

Kiedy po szeregu awanturniczych przygód, znalazł się Nansen w Norwegii, ofiarowano mu katedrę zoologii w Christianji (dawna nazwa Oslo). Od d. 1905 występuje jako polityk podczas ruchu, dążącego do oderwania Norwegii od Szwecji. W uznaniu tych zasług, rząd norweski powierzył mu prowadzenie paru ważnych placówek dyplomatycznych. Podczas wojny odznaczył się działalnością humanitarną; szczególnie zaznaczył się akcją na rzecz ratowania głodnych i więźniów w Rosji sowieckiej. Poza tym należał do moralnych twórców Ligi Narodów i na jej terenie położył wielkie zasługi około polepszenia doli emigrantów rosyjskich. Przed kilku laty przeprowadził z ramienia Ligi wielką akcję pomocy dla Armeniżyców, wypędzonych z Turcji. Udało mu się zawrzeć ze Szwecją układ, na podstawie którego pewna część tych emigrantów mogła osiąść w republice armeńskiej, wchodzącej w skład Sowietów. Ta akcja humanitarna, której poświęcił wiele czasu i trudów, zyskała mu wiele sympatii w Lidze Narodów, gdzie występował prawie na wszystkich ogólnych Zgromadzeniach, jako delegat Norwegii. Jego wysoka, wygimnastykowana postać, świeża cera, humor, zmysł towarzyski i znajomość języków — czyniły z niego w Genewie osobistość bardzo popularną. Nansen otrzymał w r. 1922 nagrodę Nobla.

Ze śmiercią Nansena ginie ostatni przedstawiciel romantyzmu podbiegunowego, którego symbolem najpełniejszym był Amundsen; oni to jeszcze podróżowali w sfery polarne w atmosferze przygód i aparatu niemal romantycznego. Dziś już ta strona wyeksploatowana jest przez technikę i wiedzę. Nowe pokolenie Byrdów i Wilkinsów, uzbrojone w samoloty, łamacze lodów i precyzyjne aparaty naukowe inaczej zabiera się do biegunów, które zresztą zostały już „zdobyte”.

Sport.

Jeźdźcy polscy u Ojca św.

Papież przyjął we wtorek na audjencji ekipę polską, złożoną z 4 oficerów, podoficerów i 4 żołnierzy. Członkowie ekipy złożyli Ojcu św. hołd, poczem otrzymali błogosławieństwo papieskie.

Anglia zwyciężyła Polskę 5:0.

Występ naszych tenisistów w Anglii, w drugiej rundzie o puchar Davis'a, zakończył się, jak było zresztą do przewidzenia, czwartą klęską Polaków w stosunku 5:0. W grach pojedynczych Lee pokonał Stolarowa 6:4, 6:2, 8:6 i Tłoczyński 6:1, 6:4, 6:2, Sharpe pokonał Stolarowa 6:3, 6:4, 6:1, a Tłoczyński 6:2, 6:1, 6:1. Grę podwójną wygrała bezapelacyjnie para angielska: Gregory-Collins, zwyciężając Tłoczyńskiego i Warminińskiego 6:0, 6:0, 6:0.

Zaznaczyć jednak należy, że tym razem opór Polaków był, według stosunku gemów, silniejszy, niż w meczach z lat ubiegłych, co świadczy o stałym postępie naszych czołowych rakiet.

NOWA SERJA SPOTKAŃ LIGOWYCH.

W niedzielę dnia 18 b. m. odbędzie się dalsze mecze o mistrzostwo Ligi. Grają w Warszawie: Polonia—Wisła, w Łodzi: Ł. K. S.—Warszawianka, w Krakowie: Cracovia—Legia, we Lwowie: Pogoń—Czarni, w Katowicach: Ruch—Garbarnia.

Rzeczy ciekawe.

Mimo prohibicji będą pić bez przeszkody

Linia okrętowa „Cunard-Line” wpadła na nowy sposób robienia interesów na prohibicji amerykańskiej. Oto linja ta ma wydzierżawić trzy okręty, będące własnością jej sub-towarzystwa „Anchor-Line”, pewnemu towarzystwu turystycznemu, które będzie urządzało pięciodniowe podróże po morzu. Każdy z okrętów będzie na przeciąg tych 5 dni zaopatrzony w napoje alkoholowe na 70 pasażerów, nikogo to więc nie zadziwi, że przez cały czas trwania podróży okręt nie przybyło ani razu do żadnego portu. Po odhyciu podróży okręt, już pusty, przybije do portu w Nowym Jorku, gdzie wysadzi pasażerów na ląd poczem wyruszy, by zaopatrzyć się w alkohol do następnej wycieczki „turystów” podróży. Imprezie tej przewiadają niebawem zyski.

Współczesne trąby jerychońskie.

Pewne amerykańskie towarzystwo okrętowe dla przyciągnięcia podróżnych na swoje statki, unięściło na pokładzie swoich okrętów i na przystaniach wielkie gigantofony Marcóniego, za pomocą których odjeżdżający mogą do ostatniej chwili porozumiewać się z pozostałymi w porcie znajomymi, rodziną i służbą. Potężne głośniki, owe współczesne trąby jerychońskie, daleko na morze niosą słowa pożegnania... Adieu! A pisz! A z okrętów przyniosą do tłumów w porcie ostatnie polecenia pasażerów... „Tom, zapomnieliśmy zakręcić kran w łazience! Jack, wyślij mi klucze od waliz! Daisy, całuję twój nosek!”

Dlaczego kobiety są niepunktualne?

Uniwersytet Johna Hopkinsa w Baltimore zarządził dochodzenie eksperymentalne, chcąc stwierdzić, czy kobiety są punktualne. Zbadano 542 kobiety i stwierdzono, że wszystkie zawiady pod względem punktualności. Jak się okazało, większość kobiet wcale nie odróżnia 5 minut od pół godziny. Nie mają one w tym względzie poprostu wyczucia czasu. Na podstawie różnych obserwacji stwierdzono, że w ośrodku systemu nerwowego kobiety są pewne luki, dzięki którym kobiety słabiej reagują na wyczuwanie czasu. Niepunktualność więc kobiet jest normalnym zjawiskiem psychologicznym.

Kiedy straż ogniowa nie chce gasić ognia...

O charakterystycznym zdarzeniu donoszą z Nashville w stanie Tennessee Ameryki Półn. Oto na przedmieściu wybuchł pożar w domu pewnego adwokata. Dowódcą miejscowego oddziału straży pożarnej, która przybyła natychmiast na wezwanie, poznawszy, że płonący dom należy do właściciela, który nie opłaca rocznych danin na utrzymanie straży pożarnej, wydał rozkaz powrotu. Strażacy załadowali węże, drabiny i hosiaki na wozy i odjechali spokojnie. Zrozumiałą jest rzecz, że w ciągu pół godziny z całego domu pozostały tylko zgłiszcz. Szkody obliczają na przeszło 35 tysięcy dolarów.

X. Mieszkowski nawet całą swoją pracę poświęcił sprawie znajomości temperamentów, z słusznego wychodząc założenia, znajdującego znowu coraz więcej uznania w pedagogice naukowej, coraz bardziej nastawiającej się w kierunku psychologii, że temperamenty jak są punktem wyjścia w pracy nad urobieniem charakteru, tak też i zagadnienie temperamentów budzi wielkie zainteresowanie, zwłaszcza u młodzieży.

„Niestety w naszej literaturze, są słowa X. Mieszkowskiego, brak książki, która by się zajęła odpowiednio tą kwestją”. Ta okoliczność skłoniła go też do napisania niniejszej pracy, której celem jest pomóc w poznaniu ludzi.

W tym celu Autor, wypunktowując znaczenie znajomości temperamentów dla życia i określając pojęcie temperamentu, tłumaczy ich podział, oraz stosunek do charakteru, mówi o rozpoznawaniu temperamentów, „opisuje” poszczególne ich typy, porównywa je między sobą, omawia ich dziedziczność i zmienność, indywidualną i społeczną wartość i podaje ogólne zasady postępowania z temperamentami, oraz postępowania z poszczególnymi temperamentami, aby w końcowym rozdziale wypowieć się o wychowaniu temperamentu męskiego i żeńskiego. Ten rzut oka na treść książki i metodę jej Autora, pozwala domyślić się, jak zajmujący ten temat, nie tylko dla tych, którzy pracują nad urabianiem dusz młodzieży, lecz także dla tych, którzy pragną postępować w tej dziedzinie także dla siebie i usiłują wznoś się coraz wyżej.

Sumiennosc kapłana i pedagoga, który starał się o ścisłość naukową, uchroniła X. Mieszkowskiego od błędów wielu, zwłaszcza autodyktów, którzy „odkryli” przez siebie „system” lubią podawać za jedyną deskę ratunku. Nie uważa on mianowicie, „jakoby znajomość temperamentu odkrywała przed nami w zupełności dusze ludzkie, pozwalala je na wskroś przeniknąć, a tembardziej, jakoby ona była lekarstwem na wszystko”, lecz twierdzi jedynie, że „doświadczenie wszechstronne, wieloletnie niejednego pokolenia i narodu uprawnia do skromnego wniosku, że znajomość temperamentów czyniła ułatwia poznanie ludzi”, a zatem także pracę wychowawczą.

To umiarkowane stanowisko należy Autorowi poetyście za zasługę, która budzi zaufanie do wyników jego pozytywnej pracy, która oby dotarła wszędzie tam, gdzie równie poważnie jak on, pojmuje sprawę wychowania drugich i samego siebie, tę „pracę najważniejszą”.

X. Jan Korzonkiewicz.

Nowe dzieło gen. Sikorskiego.

B. premier i b. min. spraw wojsk., autor głośnego dzieła p. t. „Nad Wisłą i Wkrą”, gen. Władysław Sikorski ukończył pracę nad swym nowym dziełem p. t. „Polska i Francja w przeszłości i w chwili współczesnej”, poczem wyjechał zagranicę. Nowa książka gen. Sikorskiego ukazać się ma już w sezonie jesennym, jednocześnie po polsku i francusku, w Warszawie i Paryżu.

Co słychać w Krakowie.

Kraków, dnia 15-go maja 1930.
Czwartek 15: św. Jana de la Salle,
Piątek 16: św. Andrzeja Boboli.
Piątek 16: wsch. słońca o godz. 4.14,
zach. o 19.39.

BIURO POŚREDNICTWA PRACY DLA NAUCZ. SZK. ŚREDN. OKR. KRAK. TNSW. komunikuje, że podobnie jak w poprzednim roku przyjmują zgłoszenia posad i na posady w zakładach prywatnych Okr. Szk. krakowskiego, przyczem zaznacza, iż jak najwcześniejsze zgłoszenia są pożądane. Adres Biura: prof. Marjan Deszcz, Sekretarz Zarz. Okr. Krak. TNSW., Kraków, ul. Ujejskiego 8, II p.

NA TARG przy ul. Zabłocie w dn. 13 bm. sprzedano ogółem 200 koni. Płacono za konie pojazdowe 400—900 zł., za konie pociągowe lekkie 350—750. za konie rzeźne 100—250 zł. Na wywóz zagranicę sprzedano 100 koni, na rzeź miejscową 15. Ceny utrzymywały się na poziomie cen targu poprzedniego.

TRAMWAJ WJECHAŁ NA FURMANKĘ. Wincenty Koźbiał z Krzeszowic, jadąc furmanką ul. Starowisną, został najechany przez wóz tramwajowy Nr 6, wskutek czego furmanka uległa rozbiciu, a Koźbiał i jadący z nim Stanisław Müller zostali poranieni.

DZIECIOBÓJCZYNI. Marja Kitkówna, lat 19, zam. w Wieluniu, pow. Żywiec, zamordowała swoje dziecko, uderzając je w głowę jakimś tępym narzędziem tak silnie, iż pękła mu czaszka. Dzieciobójczyni, która jest obłożnie chora, pozostawiono na wolnej stopie do dalszego zarządzenia sądu.

WŁAMANIA. Abraham Giller, kupiec, zgłosił w policji, że dnia 13 bm. między godziną 18 a 21 dostał się nieznany sprawca do jego mieszkania przez wyważenie drzwi i skradł pierścionek, złoty zegarek damski, lichtarz srebrny i świecznik. — O tej samej nocy wiecej porze włamano się do mieszkania Estery Storch przy ul. Miodowej na I p. przez otwarte górne okno od strony ganku i skradziono srebro stołowe, oraz biżuterję.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

KOŚCIÓŁ ŚW. TERESY W ŁODZI, przy ul. Pomorskiej, został ozdobiony organami o 2 manualach, które wyróżniają się precyzyjnym wyrażeniem piękności dźwięku.

Organy te zbudowane zostały przez firmę Bracia Rieger w Karmiole na Śląsku, u której to firmy zamówiono w tych dniach nowe organy dla parafji Tarnowskie Góry (21 głosów, 2 manualy), oraz dla parafji Miedźno kolo Częstochowy (20 głosów). Zamówień powyższych dokonano po dokładnej rozprawie, a głównie i ocenie znakomitych przymiotów organów Braci Rieger.

ZEBRANIE OGÓLNE CZŁONKÓW „ODRODZENIA” (Kanonika 15), odbędzie się w piątek 16 b. m. Wygłoszony na niem zostanie referat p. Radziwiłłowskiej p. t. „List św. Pawła do Koryntian”. Początek o godz. 19.15. Obecność członków i kandydatów obowiązkowa. Goście mile widziani.

WALNE ZGROMADZENIE POLSK. ZWIĄZKU EMERYTÓW KOLEJOWYCH, wów. sierót, rencistów i inwalidów w Krakowie, odbędzie się dziś we czwartek o godz. 10-tej rano w lokalu „Zjednoczenia Kolejowców Polskich”, ul. Lubelskiej 13, parter.

POSIEDZENIE TOWARZYSTWA NEUROLOGICZNEGO odbędzie się dziś we czwartek o godz. 7½ wieczór, w Klinice Neurolog. Un. Jag. Na porządku dziennym odczytanie protokołu z poprzedniego posiedzenia, oraz referat Dr Thura, Dr Kunickiego, Dr Horodeńskiego i Dr Brzezieckiego.

WALNE ZGROMADZENIE „SOKOŁA” KRAKOWSKIEGO odbędzie się w budynku Towarzystwa we środę 21 b. m. o godz. 6 wieczór Na porządku dziennym sprawozdania, wybory do Wydziału, Komisji rewizyjnej i do sądu honorowego, wybory delegatów do Okręgu i Dzielnicy, oraz mianowanie członków honorowych. Sprawozdanie roczne będzie wyłożone dla wglądu od 19 do 21 b. m. w kancelarii Towarzystwa od godz. 18—20.

ZAGADNIENIE PRAWA KARNEGO MIĘDZY-NARODOWEGO. Na zaproszenie Akad. Związku Pacyfistów, Dr E. St. Rappaport, sędzia Sądu Najwyższego, sekretarz Komisji Kodyfikacyjnej, wygłosi w piątek 16 b. m. o godz. 7 wieczór, odczyt pod powyższym tytułem, w sali 66 Coll. No. VI. Wstęp wolny. Goście mile widziani.

POSIEDZENIE ZARZĄDU KOMITETU ODNO-WIENIA KOŚCIOŁA ŚW. PIOTRA I PAWŁA odbędzie się w piątek o godz. 6.30 wieczór w kancelarii parafjalnej kościoła św. Piotra. Na porządku dziennym m. in. sprawozdanie z dotychczasowej działalności Komitetu i sprawy finansowe.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Ozwartek: „Ostatnia nowość”.
Piątek: „Ostatnia nowość” (przedst. popularne — ceny niższe).

Sobota po poł. o godz. 4-tej: „Zemsta” (przedst. szkolne — ceny najniższe).

Sobota wieczór: „Spadkobierca” (z udziałem Mieczysława Frenkla).

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

WANDA: „Pogani” (w roli gł. Ramon Novaro) film dźwiękowy.

SZUKA: „Hadzi Murat” (Biały Szatan).

BAGATELA: „Miłość bez grosza” (w roli gł. Clara Bow).

NOWOSCI: „Statek marzeń”.

CORSO: „Przedwiośnie” (Zeromskiego).

WARSZAWA: „Zakazane miasto” (Vilma Banky).

APOLLO: „Manolescu” (w roli gł. Brygida Helm).

UCIECHA: „Pieśnarz Paryża” (Maurice Chevalier).

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO. W sobotę rozpoczyna krótkie gościnne występy zna-

W walce o zdrowie młodzieży.

Przed XXVIII. Waln. Zebraniem członków „Tow. Kolonij wakac. dla gimn. m. Krakowa”.

Jedno dziś z niewielu humanitarnych towarzystw kolonijnych — „Tow. kolonij wakac. dla gimn. m. Krakowa” odbyło w roku sprawozdawczym 14 plenarnych posiedzeń członków Wydz., kilka prezydjalnych, kilka sekcyjnych i wysłało trzy Komisje do Kolonij Towarzystwa w Porębie Wielkiej. Wszystkie posiedzenia Wydz. Tow. związane były z dalszą troską o los niezamożnej młodzieży, pragnącej wypoczynku wśród — wakacji!

Na plan pierwszy wysunęły się liczne sprawozdania o Kolonij Tow. w r. 1929, które w właściwym terminie przesłano: bądźto wojewódzkiej Komisji dla spraw Kolonij letnich, bądźże innym władzom i magistratom. Na posiedzeniach Wydz. omawiano sprawozdania pp. lekarzy Kolonij, sprawozdania gospodarze o korzyściach uczniów na Kolonij i wysłuchano na dwu zebraniach szczegółowego sprawozdania zasłużonego kierownika Kolonij Tow. w Porębie W. prof. Władysława Kocho. Poza tem Wydz. Tow. i osobna wyłoniona Komisja zajmowała się kwestją rozszerzenia działalności Kolonij, z wakacyjnej na całoroczną. Załatwiono kwestję przyjmowania uczniów na Kolonij Tow., uchwalając dokonać z pośród kandyda-

tów wyboru najodpowiedniejszych uczniów drogą selekcji. Wkońcu poddano rewizji statut Tow., któremu poświęcono osobne posiedzenie.

Posiedzeniom Wydz. stałe przewodniczył prezes Tow. Mec. Dr. Władysław Ekiert. Uczestniczyli w nich i zabierali głos m. in.: b. Kurator K. Stach, prof. U. J. Dr Piotrowicz L., dyr. Dr A. Kukliński, nadr. Dr A. Turowiec, prof. Wład. Koch, X. Dr Szymeczko, prof. L. Stopka, dyr. R. Goettel, Dr Klesk, prof. Roskosz, arch. Burzyński, radca Szarek, St. Welnicki i inni z członkami Komisji rew. Tow. inż. Stoyem i inż. Kukuczem. W najbliższych dniach zbierze się wybrana Komisja Wydz., która na podstawie już dokonanych „Opini i lekarskich” przez pp. lekarzy szkolnych, przedstawi Wydziałowi do aprobaty kandydatów uczniów na Kolonij w r. 1930 w Porębie W., których Wydział na r. bież. przyjmie ponad 200. Wydział Tow. przygotował drukowane sprawozdanie z rocznej swej działalności za r. 1929 na Walne Zebranie swych członków — które się odbędzie w niedzielę dnia 18 b. m. w gimn. IV (ul. Krupnicza) o godz. 10.30 przedpołudniem, na które swych członków gorąco zaprasza.

Muzeum Narodowe wzbogaca się darami.

W ostatnich miesiącach Muzeum Narodowe wzbogaciło się następującymi darami. Za pośrednictwem Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Narodowego złożyli w darze jego członkowie: Ks. Prepozyt Jan Masny modlitewnik ręcznie pisany z r. 1863 a dr. Adolf Schwarz dwa okazy szkła rzymskiego. Kazimierz Puchala darował dwa rysunki Tadeusza Blotnickiego, Leon Ko-

walski akwafortę, Marja Sobierajska torebkę z epoki biedermeierowskiej, Stanisława Rychnińskiego fotografię Bohdana Zaleskiego, Architekt Franciszek Maczyński dwie kafele z w. 18, Zygmuntowa Hendlowa motyw rzeźby dekoracyjnej z w. 17-go. Nadto z zapisu Sp. Dra Mieczysława Nartowskiego przybyły dwa okazy mebli z w. XIX.

Zywa pochodnia.

Mieszkańcy domu przy ulicy Lubelskiej 12 byli wezorem popołudniu świadkami niezwykle widowiska, przypominającego podobne zajście z przed kilku dni w ulicy Niecałej. Mianowicie Marja Michalewiczówna, lat 19, robotnica, w przystępie ataku nerwowego oblała się naftą i podpaliła. W chwili, gdy całe ubranie stało się w płomieniach, desperatka wybiegła

przed dom, gdzie przechodnie ugasił na niej płonąca odzież. Wezwany lekarz Pogotowia stwierdził u niebezpiecznej ciężkie „poparzenie całego ciała, a zwłaszcza piersi i brzucha: po udzieleniu jej pierwszej pomocy, karetka Pogotowia przewiozła desperatkę w beznadziejnym stanie na klinikę dermatologiczną.

NOWO OTWARTY

KATOL. SKŁAD SUKNA
KRAKÓW, ulica FLORJAŃSKA L. 30.

poleca:

materje wełniane na ubrania, zarzutki, płaszcze, kostjomy i t. d.

Ceny konkurencyjne! — Ceny konkurencyjne!

komity mator aktorstwa polskiego, Mieczysław Frenkiel w zniechanej dotąd w Krakowie swojej kreacji jako Sierotka sceny w Adama Grzymały-Siedleckiego „Spadkobierca”. Obsada zostaje w całości prawie tasama co przed laty 5-ciu z pp. Bednarzewską, Kłóńską, Zaklicką, Zalewską i pp. Burnatowiczem, Chmielewskim, Miareczyskim, Sadowskim. W niedzielę po południu po raz ostatni w sezonie „Panienka z dancingu”.

DZIECI DLA DZIECI. Gimnazjum żeńskie im. Heleny Kaplińskiej urządza po raz wtóry „Wieczór Rozmaitości” na dochód „Rodziny Sieroczej”, dnia 17 b. m. (sobota), w sali przy placu Jabłonowskich L. 3 I p. Początek o godz. 5 po południu.

Z CYRKU STANIEWSKICH. Cyrk Staniewskich w Krakowie cieszy się nieustannym od premiery powodzeniem. Wstępnie ściągają codziennie tłumy widzów wypełniających oświetloną rzeźnię widowisk, a burliwe oklaski towarzyszą każdemu z emocjonujących punktów programu. Trzeba przyznać, że program ten dyrekcja Cyрку ułożyła z całą starannością, dając imprezy w pełni interesujące. Uznano należy też się również za bardzo staranne, nowoczesne urządzenie wnętrza. Powodzenie, jakie towarzyszyło temu doskonałemu cyrkowi w całej Polsce, a obecnie w Krakowie, w tych walorach znajduje swe całkowite wy tłumaczenie. Warto poświęcić wieczór, by nie omiłać sposobności zobaczenia tej istotnie ciekawej imprezy.

Opieka nad drzewkami.

Związek przyjaciół drzewek w Krakowie podjął wzmocnioną akcję celem ochrony drzew w Rynku głównym i innych punktach miasta od ścinania. Do udziału w tej akcji zaprasza Związek jak najszersze koła publiczności krakowskiej.

Dlaczego Ministerstwo zwija urzędy katastralne.

Celem uświadomienia opinii publicznej o właściwych powodach zwijania niektórych urzędów katastralnych Izba Skarbowa w Krakowie wyjaśnia, że Ministerstwo Skarbu dąży do zespolenia istniejących obecnie dla poszczególnych działów służby skarbowej osobnych urzędów w jeden urząd skarbowy pod wspólnym kierownictwem i w związku z tem zmniejszenie kosztów utrzymania takich urzędów, które mieszczą się poza siedzibą urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, względnie poza siedzibą starostw. Celowość powyższego zamierzenia znajduje uzasadnienie w postanowieniach art. 66 Konstytucji. Do przyszłego dnia decyzji w powyższej sprawie przyczynia się także brak odpowiednich kandydatów do objęcia stanowisk kierowniczych w istniejących obecnie urzędach.

Zamaskowany pochód.

Wśród nader ciekawych imprez VII. Tygodnia Lotniczego w Krakowie, szczególnie zain-

CYRK STANIEWSKICH
W KRAKOWIE.
ULICA STAROWISNA
PRZY III MOSCIE.

Wielkie zainteresowanie już **48.528 osób** zwidziało rozkoszny program naszego cyrku. Codziennie 8:30 wieczór, sensacyjny program 18 atrakcji trefura zwierząt, oraz

4-ch djabłów.

W sobotę 17 maja o godz. 4 po południu **specjalne przedstawienie po cenach znizonych do połowy.** W niedzielę 18 maja 2 przedstawienia o godz. 4 pop. i 8:30 wieczorem. Zwierzyńec otwarty od 10. rano do 7. wieczór. CYRK pozostaje w Krakowie tylko parę dni.

teresowanie publiczności obudzi oryginalny pochód, który w niedzielę dnia 18-go bm. o godz. 10-tej przesunie się przez ulice miasta. Będzie to pochód masek wprawdzie nie karnawałowy, ale nie mniej godny uwagi. W maskach gazowych służących do ochrony przed gazami trującymi pojawiają się nie tylko ludzie ale także i zwierzęta. Policjanci w maskach na koniach w maskach z psami policyjnymi w maskach. Potem liczne oddziały zamaskowanego wojska, drużyn strzeleckich i skautowskich, wreszcie dorożki z końmi, które zamiast worka z owsem będą nosiły na głowach maski przeciwgazowe i automobile z szoferami i obsadą zamaskowaną.

Zniżka cen chleba.

W związku z ostatnio notowanymi cenami maki Magistat podaje do wiadomości, że od 15 bm. mogą być pobierane tak w sklepach piekarnianych, jak i spożywczych najwyższe następujące ceny: 1 kg chleba żytniego jasnego z kminikiem lub bez 40 gr, 1 kg chleba żytniego ciemnego 34 gr, 1 kg chleba pszenno-żytniego 47 gr, 1 kg chleba pszenno-razowego 58 gr, 5 gr. bułka polska winna posiadać wagę co najmniej 5 i pół dkg., zaś 5 groszowe pieczywo wiedeńskie co najmniej 4 dkg.

Ostrożnie z nabywaniem mięsa siekanego.

Ze względu na porę letnią, Magistrat przypomina zakaz sprzedaży mięsa siekanego każdego gatunku. Wzbroniona jest w czasie do 1 października sprzedaż kieszek i salcesonów krwawych w jatkach, na straganach, ławach itp. Wyjątek stanowią tylko główne sklepy rzeźniczo-masarskie w których zezwala się na sprzedaż mięsa siekanego, pod warunkiem, że mięso będzie siekane w obecności konsumenta na wyraźne życzenie kupującego i natychmiast sprzedane. Krowe kieszki i salcesony wolno wyrabiać tylko w konsentowanych masarniach i sprzedawać tylko w sklepach masarskich.

Równocześnie Magistrat przestrzega publiczność przed nabywaniem t. zw. siekaniny i wyrobów masarskich krwawych na straganach, ławach, jatkach itp. albowiem artykuły te ulegają łatwo w porze letniej rozkładowi i zepsuciu i jako takie są dla zdrowia ludzkiego szkodliwe.

Lichtarze z kościoła na Skalce porzucone na Krzemionkach.

Na Krzemionkach obok fortu wojkowego znaleziono ukryty w trawie pakunek, zawierający 3 lichtarze kościelne, w czem 2 połamane. Jak stwierdzono, lichtarze te pochodzą z dokonanej przed kilku dniami kradzieży w kościele na Skalce, o której już donosiliśmy. Dalsze dochodzenia w toku.

KONKURS NA STYPENDJA Z FUND.

IM. A. MICKIEWICZA DLA WDÓW I SIERÓT.

Zarząd Okr. Lwowskiego Towarzystwa Nauki i Sztuki Średnich i Wyższych (T. N. S. W.) ogłasza konkurs na jednorazowe stypendja z Funduszu im. A. Mickiewicza istniejącego przy T. N. S. W. O stypendjach ubiegać się mogą wdowy i sieroty po członkach T. N. S. W. i b. Stowarzyszeniach Nauki i Sztuki Polskiego w b. zaborze rosyjskim. Do podania należy dołączyć: dowód, że s. p. mąż względnie ojciec starających się o stypendjum był członkiem T. N. S. W. lub b. Stowarzyszenia Nauki i Sztuki, tudzież polecenie miejscowego Kola T. N. S. W. Podania należy adresować: Lwów, ul. Lyczakowska 5. Zarząd Okr. Lwowskiego T. N. S. W. Termin wnoszenia podań upływa z dniem 31. maja br.

„O KRASNOLUDKACH I SIEROTCE MARYSI”.

Powstały na terenie Krakowa Nowy Teatr dla dzieci i młodzieży wystawił w niedzielę na scenie „Bagateli” widowisko fantastyczne na tle bajki M. Konopnickiej „O krasnoludkach i sierotce Marysi”. Układ sceniczny pp. Z. Chelmskiej i M. Biliżanki, oraz staranna reżyserja zyskały ogólny aplauz wypełnionej przez małych słuchaczy widowni. Wykonanie sceniczne było bez zarzutu. Zarówno starsi, jak i młodzi starannie wywiązała się z zadania, wprowadzając audytorjum w miły, bajkowy nastrój, który osiągnął punkt kulminacyjny w dziecięcych płaszcach wiosennych układu p. Stelli Bursówny.

Gdzie obuwie tanie i dobre?

W. KAPERA KRAKÓW

I. Magazyn ul. Sławkowska L. 11
obok Grand Hotelu.
II. Magazyn własnego wuzobu
ul. św. Tomasza L. 29
III. Magazyn obuwie szkolne
i dzieciinne Sławkowska
L. 24.

Życie gospodarcze.

Nagły spadek wywozu w kwietniu.

Według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego, dotyczących eksportu w kwietniu, wywieziono 1.353.640 ton towarów, wartości 208.949 tys. zł. W porównaniu do marca wywóz wzrósł w wadze o 40.994 ton, zmniejszył się natomiast pod względem wartości o 12.157 tys. zł.

Najważniejsze zmiany w porównaniu z marcem wykazuje wywóz artykułów spożywczych, który wzrósł o 6,0 milj. zł. Na wzrost ten składa się zwiększony wywóz żyta (o 4,6 milj. zł.), jęczmienia (o 1,2 milion. zł.) oraz owsa (o 1,5 milj. zł.), a wreszcie bekonów (o 1,5 milj. zł.) oraz jaj (o 4,9 milj. zł.). przy jednoczesnym zmniejszeniu wywozu cukru (o 4,9 milj. zł.) oraz pasz (o 2,3 milj. zł.).

Zmniejszył się w kwietniu wywóz trzody chlewnej (o 5,1 milj. zł.) bydła rogatego (o 2,3 milj. zł.), produktów zwierzęcych (o 2,7 milj. zł.), drzewa (o 2,3 milj. zł.), nawozów sztucznych (o 4,5 milj. zł.), metali (o 5,0 milj. zł.), w szczególności cynku (o 2,9 milj. zł.) oraz surowców i wyrobów włóknistych (o 1,5 milj. zł.) przy jednoczesnym wzroście wywozu przędzy i tkanin wełnianych (o 1,1 milj. zł.).

Wzrósł w kwietniu wywóz węgla (o 3,4 milj. zł.), celulozy (o 0,5 milj. zł.), nasion, zwłaszcza buraków cukrowych (o 1,2 milj. zł.), tudzież maszyn (o 0,4 milj. zł.).

Przy tej sposobności warto zwrócić uwagę na raptowny spadek wywozu w kwietniu. Dotychczas bowiem cyfra jego utrzymywała się na poziomie 218—221 milj. zł. Jest to oczywiście następstwem przesilenia gospodarczego, o ile idzie o wywóz artykułów przemysłowych, a niepomyślnych koniunktur zagranicą dla niektórych nisz standardowych surowców.

Tak n. p. dość pokaźny spadek wywozu drzewa stoi w związku ze wzrostem nacisku konkurencji sowieckiej na obcych rynkach, która oferuje swój surowiec drzewny po cenach wykluczających normalną kalkulację eksportową. Również i wywóz trzody chlewnej nie ma przed sobą dobrych widoków, gdyż na dotychczasowych rynkach zbytu zaznacza się silniejsza tendencja do ograniczenia importu naszej nierogacizny.

Spadek wywozu cen tłumaczy się ogólną depresją ceny na giełdzie londyńskiej, która decyduje o kształtowaniu się popytu na cynk na świecie. Uderza również spadek wartości wywożonego towaru, mimo jego wzrostu ilościowego.

Poprawa wywozu w nielicznych jego artykułach, okupiona jest ofiarami z naszej strony w postaci premii wywozowych, o ile idzie o zboże. Przy jajach zaś dużą rolę odgrywa brak cła wywozowego dla towaru standaryzowanego.

Nie można też pominąć milczeniem faktu, że nie podano równocześnie cyfr z przywozu, co by umożliwiło wytworzenie sobie obrazu o istotnym stanie rzeczy w kwietniu. Jest to zdaje się ta sama taktyka, o której pisaaliśmy z okazji komentarza do oficjalnej statystyki bezrobocia. Unika się teraz poprostu wszystkiego, co może spotęgować „złe wrażenie”. Nie pozwala się społeczeństwu spojrzeć w oczy złej rzeczywistości, gdyż mogłoby to wzmocnić niepożądane nastroje.

Maj w zdrojach i letniskach.

Bystra koło Białej. Po krótkotrwałym oziębieniu znów pogoda słoneczna i ciepła. Zakłady otworzyły już pawilony letnie, gdyż zjazd gości się rozpoczął. Ruch turystyczny w ostatnich dniach bardzo ożywiony, liczne grupy młodzieży ciągną wesoło wśród śpiewów przez Bystrę w góry. Ceny mieszkań i w pensjonatach, bardzo skromne.

Czorsztyn. Wiosna w pełnym rozkwicie. Ponad świeżą zielenią lasów piętrzą się na widnokręgu zawałone śniegami szczyty Wysokich Tatr. Prace około rozbudowy nowego letniska na Nadzameczu w pełnym toku. Uruchomiony ostatnio autobus z Nowego Targu ułatwia komunikację. W najbliższych dniach kursować będzie stały autobus z Krakowa bezpośrednio do Czorsztyna i Szczawnicy.

Hel, powiat Morski. Sezon rozpoczyna się od 1 czerwca, trwa do 1 września. Taksa kuracyjna wynosi za dwa miesiące zł. 20, za 6 tygodni zł. 16, za 2 tygodnie zł. 10. Głowa rodziny płaci całą takse, następni członkowie połowę, dzieci do lat 10 są wolne od taksy, jak

Emisja pożyczki budowlanej.

Co kwartał będzie rozlosowanych 112 premij na sumę 500 tysięcy złotych w zlocie.

W najbliższym czasie — jak już donosiliśmy — zostanie wypuszczona przez Skarb Państwa I-sza seria premijowej Pożyczki budowlanej na sumę 50.000.000 złotych w zlocie. W związku z emisją tej pożyczki utworzył się pod przewodnictwem Pocztovej Kasy Oszczędności Syndykat Gwarancyjny Banków, złożony z najpoważniejszych instytucji finansowych państwowych i prywatnych.

Najważniejsze zasady nowoemitowanej pożyczki są następujące: Obligacje pożyczki opiewają na okaziciela, wartości po 50 złotych w zlocie każda. Dla pierwszej serii premijowej pożyczki budowlanej ustanowione zostały premie wynoszące w każdym roku trwania pożyczki łączną kwotę 2.000.000 zł. w zlocie. Premie rozlosowane będą między posiadaczy obligacji co kwartał w dniach 1 lutego, maja, sierpnia i listopada każdego roku trwania pożyczki.

W każdym kwartalnym losowaniu będzie

rozegranych 112 premij na ogólną kwotę 500 tysięcy złotych w zlocie, a mianowicie:

1 premja	w wysokości	250.000 zł.
1 premja	„	50.000 zł
10 premij	po	10.000 zł.
100 premij	„	1.000 zł

Pierwsze losowanie premij odbędzie się w dniu 1 listopada 1930 roku.

Obligacje, na które padły premie w losowaniach poprzednich, nie tracą prawa do udziału w dalszych losowaniach.

Kapitał i odsetki pożyczki zabezpieczone są całym ruchomym i nieruchomym majątkiem państwa.

Cała kwota uzyskana z pożyczki zostanie użyta na kredytową akcję budowlaną.

Zapisy na obligacje I-szej serii pożyczki premijowej budowlanej przyjmować będą instytucje wchodzące w skład syndykatu, ich oddziały, oraz wszystkie urzędy pocztowe na terenie państwa.

Zanik zdolności konsumpcyjnej społeczeństwa.

Systematyczny spadek spożycia cukru

Ogólna sprzedaż cukru w kwietniu b. r. wyniosła 71.756 tonn w wartości cukru białego wobec 65.264 tonn w marcu b. r. a 58.916 tonn w kwietniu 1929 r. Z powyższej ilości na konsumpcję wewnętrzną przypada 27.453 t., a na eksport 44.303 tonn.

Od początku bieżącej kampanji, sprzedano ogółem 538.300 tonn, z czego 192.914 t. skonsurowano w kraju, a 345.386 t. wywieziono zagranicę.

W analogicznym okresie kampanji 1928/29 odnośne cyfry przedstawiają się następująco: ogólna sprzedaż z cukrowni — 429.217 tonn, w tem spożycie wewnętrzne 205.417 tonn, a eksport 223.800 t. Widzimy z powyższego, że spożycie cukru w kraju uległo dalszemu zmniejszeniu, nierentowny zaś eksport — przynoszący straty cukrownictwu osiągnął znaczny wzrost.

Spożycie cukru jest jednym ze wskaźników ilustrujących ogólną siłę konsumpcyjną i dobrobyt lub niedostatek społeczeństwa. Im korzystniejsze są warunki bytu, tem silniej spożycie cukru wzrasta. W Polsce konsumpcja cukru ostatnio systematycznie spada, świadcząc, obok innych objawów, o wyraźnym pogarszaniu się warunków materialnych ludności i coraz słabszej zdolności konsumpcyjnej.

Małopolski przemysł zredukował pracę do jednej piątej.

w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Jak donosi Izba Przemysłowo-Handlowa we Lwowie, sytuacja w przemyśle maszynowym była w pierwszym kwartale b. r. niekorzystna. Małopolski przemysł wagonowy utrzymywał się z największymi trudnościami, gdyż zamówienia rządowe były minimalne, co zmusiło fabryki do redukcji zatrudnionych robotników. Inne działy przemysłu metalowego i maszynowego znajdowały się może w krytyczniejszym jeszcze położeniu, gdyż w tych dziedzinach zamówienia rządowe prawie ustały, a prywatne zapotrzebowanie było znikome. Obroty miesięczne fabryk mimo wysiłków spadły do 1/5 w stosunku do obrotów zeszłorocznych. Również znacznemu pogorszeniu uległa sytuacja w dziale produkcji maszyn rolniczych. W szczególności możliwość zbytu wyprodukowanych maszyn i narzędzi była bardzo nieznaczna, gdyż siła nabywcza sfer rolniczych zeszła do minimum. Towarów na zapas fabryk

również lekarzy i ich rodziny. Urzędnikom państw. i wojskowym przysługuje 25% zniżka w opłatach kuracyjnych. Utrzymanie w pensjonatach wynosi zł. 15 — 20 dziennie. Pokoje od zł. 150 do zł. 350 za sezon. (zależy od ilości łóżek). Obecnie pogoda dobra, powietrze łagodne, dużo słońca, trochę wiatrów.

Zaleszczyki. Sezon rozpoczął się z dn. 1. IV., dnie wprost upalne. Z powodu otwarcia ruchu kolejowego via Kolomyja, podróż tą drogą ze Lwowa do Zaleszczyk jest krótsza i dogodna. Wszystkie pensjonaty już otwarte.

Fabryki wielkopolskie zawałone towarami na składzie.

Według informacji Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, kwiecień nie przyniósł poprawy w ciężkim położeniu przemysłu metalowo-maszynowego. Produkcja wykazała spadek; fabryki pracowały przy ograniczonym czasie pracy od trzech do czterech dni w tygodniu przez 6 godzin dziennie. W stosunku do pierwszego kwartału r. ub. produkcja w minionym kwartale obniżyła się o blisko 20%, a w stosunku do tegoż okresu w r. 1928 o 35%.

W dziale maszyn i narzędzi rolniczych fabryki są zawałone towarami i wobec tego w dalszym ciągu ograniczają produkcję. Czynniki zwykle obroty w dziale narzędzi rolniczych zamarły obecnie prawie zupełnie.

Wyplacalność odbiorców jest w dalszym ciągu zła, ilość protestów stale się zwiększa.

Akcje bez zmian.

Na giełdzie akcyjnej mało jak zwykle obroty. Notowano tylko „Szczakowe” akcje fabryki cementu w Szczakowej, oraz Chybie przy tendencji niezmienionej. Z papierów inwestycyjnych poszukiwano tylko lekko zwiększającej pożyczki inwestycyjnej, natomiast dolarówka bez transakcji. Wymieniano jedynie kursa 62 zł. w płaceniu, a 63 zł. w t. zw. towarze. Cegielski 31 zł; pożyczka inwestycyjna 109 zł; Cegielski 48 zł.

Dolar gotówkowy w prywatnych obrotach po 8.88—8.89 zł; czek dolarowy 8.90—8.91 zł.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Warszawa 14 maja. Gdańsk 173.28, 173.71, 172.85; Londyn 43.34 1/2, 43.45, 43.24; Nowy Jork 8.90, 8.92, 8.88; Paryż 34.99 1/2, 35.08, 34.91; Praga 26.43, 26.49, 26.36 1/2; Szwajcaria 172.46, 172.89, 172.03; Sztokholm 239.25, 239.85, 238.65; Wiedeń 125.75, 126.06, 125.44; Włochy 46.78, 46.90, 46.66; Berlin w obrotach prywatnych 212.85.

GIEŁDA AKCYJNA W WARSZAWIE.

Warszawa 14 maja. Bank Polski 172 — Bank Zachodni 75 — Bank Związku Spółek Zarobkowych 72.50 — Elektrycznia w Dąbrowie 56 — Częstocice 32 1/2, 33 1/2 — Firley 36 — Węgiel 53, 52.50 — Cegielski 50 — Lilpop 28 1/2, 28 3/4 — Modrzewów 11.50, 11 1/4, 11.35 — Norblin 62.50, 60 — Ostrowiec 61, 62 1/2, 62 — Starachowice 20, 20 1/2 — Haberbusch 112, 113, 112 1/2 — Spirytus 22.

Pożyczki: 4% premijowa inwestycyjna 111, 110, 111 — 5% dolarowa 63 1/2, 62, 62 1/2 — 5% konwersyjna 55 1/2 — 7% stabilizacyjna 87 1/2 — 10% kolejowa 101 1/2 — 8% Lsy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 94.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zurych 14 maja. Paryż 20.28 1/2, Londyn 25.12 1/2, Nowy Jork 5.17.15, Belgia 72.17 1/2, Włochy 27.11 1/2, Hiszpania 63.15, Holandia 208.60, Berlin 123.40, Wiedeń 72.91, Sztokholm 138.65, Oslo 138.25, Kopenhaga 158.25, Sofia 3.74 1/2, Praga 15.32 1/2, Warszawa 57.85, Budapeszt 90.32 1/2, Białogród 9.12 1/2, Ateny 6.70, Konstantynopol 2.45, Bukareszt 3.07, Helsingfors 13.00, Buenos Aires 198.00.

Zjazd koleżeński.

Prosimy kolegów, którzy w roku 1905, jako uczniowie klasy VIII A, w gimnazjum św. Anny w Krakowie, złożyli egzamin dojrzałości, o podanie swych adresów, celem porozumienia się co do zjazdu koleżeńckiego

Ludwik Tangl, ppłk.

Warszawa,
ul. Ogrodowa, L. 29. m. 7.

Stanisław Jawornicki

z listami firmy M. Jawornicki
Kraków, Rynek gł. 44.

Pusta kasa sądu krakowskiego

SWIADKOM I ZNAWCOM.

ZAŁĘGA Z WYPŁATĄ NALEŻYTOŚCI

Piszą nam z miasta:

Kasa Sądu grodzkiego oddziałów karnych w Krakowie ma zadanie, wypłacać kwoty, wyasygnowane przez Sądy, świadkom, znawcom, sądownym i t. p. Jak nas z poważnego źródła informują — Kasa ta jest prawie zawsze pusta. Zalega z wypłatą przyznanych sum, już nie tygodniami, ale miesiącami. Strony interesowane peregrynują do niej codziennie przez szereg tygodni i odchodzą z tem, że „pieniądze z Warszawy jeszcze nie nadeszły”. Na zapytanie kiedy wreszcie nadadzą — słyszy się odpowiedź, że niewiadomo kiedy, ale należy zgłaszać się codziennie, to można nawet trafić na szczęśliwą chwilę, że pieniądze Warszawa wreszcie przysłała... Dszło do tego, że sędziowie zmuszeni są nieraz, gdy świadek nie ma pieniędzy na powrotną drogę — wypłacać odnośną kwotę z własnej kieszeni a otrzymują je z kasy wtedy, gdy Warszawa się zlituje. Toż samo dzieje się i z transportami więźniów.

Wreszcie nadchodzi chwila, oczekiwana z utęsknieniem od szeregu tygodni. Rozchodzi się „radosna” wieść: „Warszawa przysłała pieniądze!”. Niestety, kwota przesłana jest tak mała, że peregrynanci w mguieniu oka ją rozchwytyją i to pie wszyscy, ale ci szczęśliwsi, którzy się pierwsi z głośili. Reszta czeka na swoją kolej tygodniami, ba miesiącami...

Nie chwaliły rządów zaborezych, ale w czasach „austriackich” takie karygodne niedbalstwo było nie do pomyślenia. Może też odnośne władze, naśladować w czem naśladować się godzi, nieboszczkę Austrii, postarają się jak najrychlej, by w kasie tej nastąpił raz wreszcie normalne stosunki. Dopyć już chyba kpin z ludzi, którzy za małą opłatą oddają, swe usługi sądom na każde zawołanie a potem doraszać się muszą o swą należność, jak o łaskę...

Sprawa ta, jeżeli normalne stosunki w najbliższym czasie nie nastąpią — winny zająć się — o ile znawców lekarzy sądowych ona dotyczy — Izba Lekarska i Zarząd Związku Lekarzy.

Radio.

Piątek 16 maja. Kraków (312.8). G. 11.36 Przegląd prasy krajowej; 11.58 Sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej; 12.05 Płyty gramofonowe: 16 Pieśni majowe z Wieży Mariackiej; 16.20 Dr K. Binzerówna: „Zagadnienie szkoły średniej dla dziewcząt”; 16.45 Płyty gramofonowe: 17.15 „Podróże Polaków w XVI i XVII wieku” — wygl. dr W. Dobrowolska; 17.45 Koncert popołudniowy z Warszawy: 18.45 „Skrzynka pocztowa” — inż. St. Broniewski; 19.10 Giełda; 1 9.25 Rozmaitości; 19.58 Sygnał czasu; 20 Hejnał z Wieży Mariackiej; 20.05 „Co to jest Polska Biała Krzyż” — opowie wojew. Z. Kwaśniewska; 20.15 Koncert symfoniczny z Filharmonji Warszawskiej; 24 Hejnał z Wieży Mariackiej.

Lwów (385.1). G. 11.58 Sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej; 12.05 Płyty gramofonowe: 17.45 Koncert z Warszawy: 18.45 Rozmaitości; 19.30 „Skrzynka pocztowa” — inż. J. Miński. 19.58 Sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej; Warszawa (1411.7). G. 11.30 Przegląd prasy krajowej; 11.58 Sygnał czasu, hejnał; 12.10 Płyty gramofonowe: 15.20 „Przegląd wydawnictw periodycznych”; 15.45 Kącik krótkofalowy; 16.15 Płyty gramofonowe: 17.15 „O letnich przygodach lwowickich”; 17.45 Koncert orkiestry mandolinistów; 19.25 Płyty gramofonowe; 20.05 Pogadanka muzyczna — wygl. p. K. Stremenger; 20.15 Koncert symfoniczny z Filharmonji Warszawskiej.

Katowice (408.7). G. 12.05 Płyty gramofonowe. 17.15 Odczyt z Krakowa: 17.45 Koncert z Warszawy: 19.05 Ze współczesnej twórczości literackiej Śląska; 19.20 Intermezje muzyczne; 19.30 Prof. Dr K. Simm, docent Un. Jag.: „Ze świata przyrody — Zwierzeta w służbie nauki”.

Telegramy z ostatniej chwili.

Miljoner amerykański na studiach socjalnych w Europie.

Nowy Jork (PAT). Z ramienia federalnego departamentu pracy wyjechał na dłuższy pobyt do Europy znany milioner amerykański Harrison Phelps, celem studiowania stosunków pracy na starym kontynencie, sprawę bezrobocia, ubezpieczeń i t. d. Phelps oświadczył przedstawicielowi P. A. T., że będzie w Warszawie w lipcu i że przy tej sposobności odwiedzi tam swojego przyjaciela, ambasadora Willysa.

Kto będzie kandydatem demokratów na prezydenta Stanów Zjedn.

Waszyngton (PAT). W kołach politycznych wyrażają wątpliwość, czy gubernator stanu N. York Franklin Roosevelt zgodzi się na przyjęcie kandydatury na stanowisko prezydenta z ramienia partii demokratycznej. Nie znaczy to, że Roosevelt nie ma wogóle aspiracji na najwyższy urząd w kraju, sądzi on jednak, że do następnych wyborów, przypadających w r. 1932 nie będzie mógł wyleczyć się z choroby nóg i dlatego prawdopodobnie zrezygnuje się kandydatury na rzecz innego wybitnego demokrata, z tem zastrzeżeniem, że gdy wyzdrowieje, to przyjmie kandydaturę na prezydenta w wyborach w roku 1936. Zaznaczyć należy, że gubernator Roosevelt przebywał większą część roku na kuracji w miejscowości Warm Springs Ga.

Dramatyczne sceny w belgradzkim procesie o zdradę stanu.

Wiedeń. (PAT) Dzienniki wiedeńskie donoszą z Białogrodu, że wczorajsza rozprawa przeciwko oskarżonym o zdradę stanu, z Maczekiem na czele, obfitowała w dramatyczne sceny. Na początku oświadczyli obrońcy, iż kilku oskarżonych traktowanych źle w więzieniu, rozpoczęło głodówkę od soboty. Jeden z obrońców postawił wniosek, aby przewodniczący poczynił kroki przeciwko tendencyjnym sprawozdaniom prasy jugosłowiańskiej z procesu. Przewodniczący oświadczył, iż w tym kierunku nie przysługują mu żadne prawa.

Nastąpiło przesłuchanie prof. Jellasia, który w zeznaniach swoich zarzucał prezydentowi polskiemu zagrzebskiej Bebekowicowi, iż wymuszał zeznania od oskarżonych przy pomocy złeczenia się. Komendantowi policji zagrzebskiej zarzucał oskarżony, że zmierzał on do zamordowania przewodniczącego chorwackiej partii chłopskiej.

Rozwój polityczny Europy idzie przeciw Polsce.

Wiedeń. (PAT) „Arbeiter Ztg“ w artykule wstępnym wywodzi, że najnowszy rozwój polityczny Europy idzie w kierunku zbliżenia między Niemcami a Włochami przeciwko Francji, Polsce i M. Entencie. Włochy czynią wielkie wysiłki, aby skierować rozwój polityczny Europy na te tory. M. i. starają się Włochy odciągnąć Rumunię od M. Ententy.

KOMISJA ODSZKODOWAŃ PRZESTAŁA ISTNIEĆ.

Bazylen (PAT). Komisja odszkodowań w Berlinie, przestaje działać w najbliższą sobotę, przekazując posiadane fundusze kasie Banku Wyplat Międzynarodowych.

1.700 TYSIĘCY BEZROBOTNYCH W ANGLII

Warszawa 14. 5. (Telef. wł.). Sprawozdanie angielskiego ministra pracy donosi o dalszym wzroście bezrobocia w Anglii. 5-go maja liczba bezrobotnych wyniosła 1.712.000, to znaczy, że w ciągu tygodnia wzrosła o 13.614 osób.

W PARYŻU ZANOSI SIĘ NA STRAJK POCZTOWCÓW.

Warszawa 14. 5. (Telef. wł.). Paryżowi grozi strajk urzędów telefonicznych i telegraficznych z powodu nieuwzględnienia żądań gospodarczych urzędników.

SEJSMOGRAFY WIEDENSKIE ZANOTOWAŁY WSTRZĄSY NA TERYTORIUM WŁOCH.

Wiedeń (PAT). Sejsmografy wiedeńskiego biura meteorologicznego zanotowały dzisiaj t. j. we środę 14 maja b. r. o godz. 1.02.05 sek. czas środkowo europejski, trzęsienie ziemi, którego ognisko znajdowało się prawdopodobnie na terytorium włoskim. W Hof-Gastein zauważono wyraźnie trzęsienie ziemi, którego kierunek szedł ze wschodu na zachód. Szkód nie było żadnych.

100 DOMÓW PASTWĄ POŻARU.

Moskwa (PAT). W Bobrowsku wybuchł wczoraj groźny pożar, który z powodu silnego wiatru rozszerzył się niebawem na 1/4 miasta. Spłonęło z górą 100 domów. Jak podaje agencja „Tass“ władze rządowe wybrały komitet, który ma zająć się sprawą pomocy dla poszkodowanych oraz przeprowadzeniem dochodzeń w celu wykrycia przyczyn pożaru.

Kongres Międzynarodówki Górniczej w Krakowie.

Na wczorajszym (we środę) posiedzeniu Międzynarodówki Górniczej toczyła się dyskusja m. i. nad wykształceniem zawodowym górników i nad emigracją. W pierwszej sprawie uchwalono rezolucję Van der Bilta (Holendra), domagającą się tworzenia kursów zawodowych dla młodych górników. Kursy te winno zakładać państwo przy pewnym udziale związków zawodowych. Ciekawym był w tej sprawie referat delegata angielskiego, z którego okazuje się, że *trade-unions* nie tylko urządzają kursy korespondencyjne dla swych członków, ale nawet na swój koszt posyłają zdolniejszych górników na uniwersytet. Stwierdzono, że robotnicy fachowo przygotowani nie ulegają tak często nieszczęśliwym wypadkom, jak niewykształceni. Ponadto — mówił delegat — musimy sobie przygotować przyszłych kierowników przedsiębiorstw na okres, kiedy przyjdzie im upaństwowienie.

Dłuższą dyskusję wywołał interesujący referat p. Dethiera (Belgia) o emigracji. Znajduje

się w nim skarga, iż górnicy immigrujący do Belgii i Francji, zwłaszcza Polacy, nie chcą należeć do niemieckich (socjalistycznych) związków zawodowych. W ten sposób z podwójnym Górnicy Międzynarodówki usuwa się 150 tysięcy górników. O polskich górnikach mówi referent, że okazują do klasowych związków w Belgii i Francji „zupelną obojętność“. W dyskusji przemawiał p. Schwarz (Niemiec), który stwierdził, że imigranci pozbawieni są wielu praw w krajach, do których przybywają (wyboru do komitetów fabrycznych itd.). Delegat z Jugosławii tłumaczył niechęć swych ziemaków do obcych związków zawodowych działaniem księży, którzy przybywają do Belgii i Francji dla pracy nad imigrantami.

Kongres przyjął rezolucję domagającą się powołania Rad Emigracyjnych z udziałem delegatów związków zawodowych.

Następnie przystąpił kongres do referatu o zapobieganiu wojnie.

Doniademności 33. Duchowieństwa!

Książęcy Metrop. Konsystorz
Dieceji Krakowskiej
w Krakowie.

Kraków, dn. 14. IV. 1930.

L. 4987/6.

Świadczenie.

Potwierdza się, że dnia 3 kwietnia 1930 w kancelarii Kurji Książęcej Metropolitalnej w Krakowie p. Wojciech Marchwicki jako przedstawiciel Firmy: „Federowicz-Palugay Skład win mszalnych“ odnowił złożoną przysięgę, że do celów liturgicznych będzie zawsze dostarczał wina czystego, naturalnego bez żadnych domieszek, i na tej podstawie przysługuje

firmie: Federowicz - Palugay
Skład win mszalnych
w Krakowie, ul. Podwale L. 6.
na rok 1930 tytuł zaprzysiężonego
dostawcy win mszalnych.

Ks. A. Obrubański mp.
Kancelarz Kurji Metropolitalnej.

Zaznaczamy, że jesteśmy obecnie **jedyną zaprzysiężoną firmą** dostarczającą wina mszalne z własnych winnic.

Kondolencje Prezydenta Rzplitej dla śląskiej kurji biskupiej.

Warszawa (PAT). Z powodu zgonu ks. biskupa dra Arkadiusza Lisieckiego, kancelarja cywilna Prezydenta Rzplitej, wysłała na ręce wojewody śląskiego Grażyńskiego, depeszę treści następującej: Prezydent Rzplitej Polskiej polecił prosić Pana Wojewodę, o wyrażenie kondolencji Kurji biskupiej, z powodu śmierci ks. biskupa dra Arkadiusza Lisieckiego, którego zalety umysłu i serca stawiały go tak wysoko w działalności duszpasterskiej i państwowej,

czyniąc z niego wysoki wzór kapłana obywatela“.

POGRZEB W PONIEDZIAŁEK O GODZ 9-EJ.

Przypominamy, że eksportacja zwłok s. p. ks. bisk. Arkadiusza Lisieckiego z pałacu biskupiego do katedry odbędzie się w niedzielę o godz. 17-tej, zaś pogrzeb w poniedziałek o godz. 9 rano, a nie 10-tej, jak to pierwotnie podano

Po generale — polityk łotewski

SNUJE HOROSKOPI NA TEMAT WOJNY POLSKO-SOWIECKIEJ.

Warszawa, 14. 5. (Telef. wł.) Dziennik ryski „Latwis“ zamieszcza artykuł wybitnego polityka łotewskiego, przywódcy nacjonalistów posła Berga w sprawie stanowiska Łotwy na wypadek wojny polsko-sowieckiej. Berg wypowiada się przeciwko deklarowaniu już obecnie neutralności, gdyż oświadczenie takie może w przyszłości Łotwę zobowiązywać. Łotwa nie powinna przedwcześnie brać na siebie obowiązków, które mogłyby ją postawić w złem położeniu. Żadne państwo zachodnio-europejskie nie będzie podtrzymywać neutralności Łotwy, a Anglia, a zwłaszcza Francja wołałyby ją widzieć po stronie Polski, niż w sytuacji neutralnej. Przez ogłoszenie neutralności Łotwa nie będzie uwolniona od możliwości wojny. Neutralność taka mogłaby być zresztą niemożliwa ze względu na przynależność do Ligi Narodów. Neutralność Łotwy propagują socjaliści, pchani do tego z jednej strony ślepą nienawiścią do Polski, a z drugiej strony sympatjami do Moskwy.

Bandyci rumuńscy — sprawcy napadu na Dewey'a aresztowani.

Bukareszt. (PAT). Sprawcy napadu rabunkowego, dokonanego w dniu 6 maja na samochód, którym jechali pani Szembekowa, p. Dewey i p. Dawilla, zostali aresztowani ubiegłej nocy. Są to notoryczni zbrodniacy, z których każdy był już kilkakrotnie karany. Wszyscy przyznali się do udziału w napadzie. Część skradzionych kosztowności została już odnaleziona.

Grupa b. ministrów liberalnych broni dostępu do drukarni.

Konflikt z policją.

Wiedeń. (PAT). Dzienniki donoszą z Bukaresztu: W nocy wczorajszej uchwały rady ministrów, władze zarządziły konfiskatę ulotki, przeciwko księdzu Karolowi. Policja zjawiała się przed drukarnią jednego z pism liberalnych, gdzie ulotka była drukowana, jednak konfiskata przeprowadzona być nie mogła, ponieważ

Umowa handlowa z Hiszpanją podpisana.

Warszawa. (Tel. wł.) W dniu 13 bm. powrócił do Warszawy z kilkutygodniowego pobytu w Madrycie podsekretarz stanu w Ministerstwie przemysłu, dr. Fr. Dolezal. Prowadził on w Madrycie rokowania o zawarcie umowy handlowej polsko-hiszpańskiej. Rokowania ukończono, a wiceamin. Dolezal podpisał umowę imieniem rządu polskiego.

Warszawa. (PAT) Poseł hiszpański w Warszawie Silvio Valin złożył w ministerstwie spr. zagranicznych powinszowanie rządu hiszpańskiego z okazji zawarcia traktatu handlowego polsko-hiszpańskiego.

Podatki od nieruchomości i od lokali już są płatne.

Warszawa. (Telef. wł.). Pierwsza rata za I-szy kwartał 1930 r. państwowego podatku i komunalnego dodatku od nieruchomości płatna jest bez kar za zwłokę w ciągu miesiąca maj, lub w ulgowym terminie do dnia 15-go czerwca b. r.

Podatek państwowy wynosi 7% od rzeczywistego pobieranego komornego brutto. Do podatku państwowego dolicza się 10% tytułem nadzwyczajnego dodatku, pobieranego na cele zrównoważenia budżetu państwowego, razem państwowy podatek od nieruchomości wynosi 7.7%.

W tym samym terminie płatną jest druga rata podatku od lokali.

Podatek od lokali wynosi 8% podstawowego komornego, pobieranego za lokal w czerwcu 1914 roku.

RZEŻBA BLACKA „MACIERZYŃSTWO“

na miejscu pomnika „Wdzięczności Ameryce“. Rada artystyczna m. Warszawy rozpatrywała plan zakupienia przez miasto rzeźby Fr. Blacka „Macierzyństwo“. Rzeźba ta miała być umieszczona w parku Ujazdowskim; powstał jednak projekt umieszczenia jej na miejscu pomnika „Wdzięczności Ameryce“.

Wojewódzki zjazd inwalidów okręgu krakowskiego w Białej.

W dniu 25 bm. odbędzie się w Białej koło Bielska w sali Rady miejskiej doroczny zjazd delegatów kół i grup Związku Inwalidów wojennych województwa krakowskiego. Na porządku dziennym znajduje się m. i. sprawozdanie zarządu wojewódzkiego, przyjęcie budżetu na rok 1930 i referaty w sprawach organizacyjnych łącznie ze zjazdem ogólnym, w sprawach zaopatrzeniowych i koncesyjnych.

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIĄZKU PODHALAN wzywa wszystkich Podhalan do wzięcia gremjalnego udziału w pogrzebie Władysława Orkana.

WYCIECZKA DELEGATÓW RADY M. PARYŻA W POZNANIU.

Poznań (PAT). 25 maja przybędzie do Poznania wycieczka delegatów rady miejskiej Paryża. Wycieczkę będzie gościło miasto Poznań.

Warszawa. (PAT) W niedzielę 18 maja na cmentarzu powązkowskim nastąpi uroczyste odsłonięcie pomnika na grobie znakomitego skrzypka śp. Stanisława Barcewicza.

Rząd angielski odrzucił żądania Arabów

Londyn. (PAT) Ministerstwo kolonii wydało komunikat o zakończeniu rozmów pomiędzy członkami rządu, a delegacją Arabów palestyńskich. Komunikat zaznacza, że zwrócono uwagę delegacji na to, że zmiany konstytucji, których domagają się Arabowie, są całkowicie niemożliwe do przyjęcia, ponieważ nie pozwalają rządowi na wykonanie zobowiązań, wynikających z mandatu. Delegacja arabska w wydanym komunikacie oświadcza, że rząd odrzucił jej słuszne żądania i że obrady zostały zamknięte.

SHOLAPUR WYLUDNIA SIĘ.

Bombaj (PAT). Według doniesień z Sholapur, panuje tam zupełny spokój, lecz ogłoszenie stanu wojennego skłoniło wielu mieszkańców do wyjazdu. Pociągi opuszczające miasto, są przepelnione pasażerami.

Do najstarszego składu fortepianów firmy Władysław Boloński

Kraków, Rynek główny L. 34. nadeszły nowe transporty fortepianów pianin firm krajowych i zagranicznych które można nabyć po cenach bardzo przystępnych i na dogodnie spłaty. Firma poleca P. T. Publiczności oglądanie wystawowych sal bez przymusu kupna.

pewna liczba byłych ministrów liberalnych, m. in. gen. Mosoń, ustawiła się przed drukarnią i nie dopuściła policji do lokalu drukarni. Dopiero po zawiązaniu silniejszego oddziału, policja wkroczyła do gmachu drukarni i dokonała konfiskaty. Bratianu zgłosił pisemny i ustny protest przeciwko zachowaniu się policji.

NORMAN VENNEN.

Nieudolny fałszerz.

— Z przyjemnością, — odpowiedział Polkins. Lady Dorota skinęła głową z uśmiechem. Obiad zapowiadał się zajmująco. Niezrównany Villett sprostął i temu zadaniu. Zamówił u Olii gotowy obiad z usługą na sześć osób. Villett załatwiał się migiem.

Tuż przed podaniem do stołu ukazał się Alac Shane, potem Jackson i Oliwia.

— Ładny ptaszek z ciebie, — szepnęła do Jeremiego. Za moimi plecami zapraszasz falangę gości. Nie zapominaj, że w nocy jedziemy do Szkocji!

— Sza...

Przeszli do jadalni. Po prawej stronie Oliwji zasiadł Jackson, potem lady Dorota, obok niej Jeremi a Shane przy nim. Polkins prowadził Oliwię do stołu.

Jedzenie było wyśmienite, nawet skłopotany Jeremi musiał to zauważyć. Lecz ta rozmowa naszpikowana różnymi aluzjami! Shane celował w tem dzisiaj. Oliwia pozostawała obojętna i chłodna, lecz Jeremiu było coraz bardziej nieswojo. Oby już raz nadeszła jedenasta godzina!

Shane układał z Dorotą program na dni następne... Zdawała się liczyć i na Jeremiego. On zaś odezwał się o ile mógł obojętnie.

— Wyjeżdżam dziś wieczór i nie wiem kiedy powrócę. Proszę więc nie brać mnie w rachubę.

— Ach, jaka szkoda, — zawołała lady Dorota. — Znowu wyjeżdża pan w podróż. Już od całych miesięcy nie mamy korzyści z pana.

— Wyjadę dziś wieczór z Oliwją. Różne sprawy...

— Taaaak? — zapytał przeciąganie Shane.

Jacksona, który cały czas milczał, tknęło coś niemile. To wszystko było mu nie na rękę. Jeremi powinien być już w drodze do Szkocji. Miał tego przyjmować gości ze stratą pieniędzy i czasu. A nawet odzywał się głośno o wyjeździe. Wszystko razem było zbyt niebezpieczne aby mogło bawić. Przyszedł tu pomówić z Jeremim, rozważyć każdą okoliczność, a dotąd nie mógł z nim słowa zamienić.

— Kiedy odchodzi pański pociąg? — zapytała lady Dorota.

— Wkrótce po jedenastej, — odrzekł Jeremi.

I spostrzegł, że lady Dorota spojrzała znacząco na Shane'a, on zaś odwzajemnił jej się wymownym spojrzeniem.

A może się mylił? Siedzieli przy czarnej kawie, gdy Villett zbliżył się i szepnął coś Jeremiu. Przeszli do sąsiedniego pokoju.

— Jakiś człowiek chciałby pana zobaczyć, milordzie, mówi, że sprawa pilna.

— Odeślij go. Nie przyjmuję nikogo po dziesiątej godzinie.

— Nie da się odesłać, milordzie. Zda się, że to detektyw.

— Co mówisz...

Obok nastrój był wesoły. Nastawiony gramofon wygrywał modną piosenkę: „I co tu robisz?”. Jeremi zaśmiał się mimowoli. Prawda: co tu robić?

— Niema rady, Villett, wprowadź tego człowieka.

Tak, w każdym razie był to detektyw, ktoś z policji tajnej, może nawet komisarz. Jeremi poznał to na pierwszy rzut oka. Człowiek ów czekał, by Jeremi pierwszy przemówił.

— Czego pan sobie życzy?

— Czy mówię z lordem Amlettem?

— Tak jest, lecz nie mam czasu i proszę powiedzieć predko, czego pan sobie życzy.

— Chodź o czek, milordzie.

— Co dalej?

— Cały dzień starałem się zobaczyć z panem, milordzie. Proszę wybaczyć tę spóźnioną godzinę.

— Słucham.

— Człowiek, który ma dozór nad tem mieszkaniem, nie zawiadomił mnie zaraz o powrocie pana.

— „Ma dozór nad mieszkaniem”... pomyślał Jeremi. — Co to ma znaczyć? Zrobiło mu się całkiem niewyraźnie.

— Tu jest czek z podpisem Artura Arturthona, wystawiony na nazwisko Alac Shane'a. Czy to pański podpis, milordzie?

— Tak i co dalej?

— Milordzie, bank twierdzi, że podpis jest sfalszowany.

XVI.

— I cóż pan uczyni? — zapytał Jeremi, wpatrując się w czek, jakby go pierwszy raz widział.

— Fałszerstwo, to rzecz poważna, milordzie.

— Wierzę. Lecz kto wystąpi ze skargą? Jeśli podpis jest sfalszowany, to ja powinienem uczynić odpowiednie kroki.

— To wszystko jedno, milordzie. Bank,

czy jakaś trzecia osoba, wszystko jedno. Lecz temu musi się tamę położyć.

— Nie mógł pan wybrać niewłaściwej pory, — ozwał się Jeremi. — Mam gości. Czy nie może pan powrócić jutro rano?

— Niezawodnie. Lecz władze chcą znać pańskie stanowisko w tej sprawie. Czy to pański podpis, milordzie?

Jeremi spojrzał jeszcze raz na podpis i zamyślił się. Był przekonany, że to ręką Shane'a. To on go wpakował, niewątpliwie.

— A więc — powiedział Jeremi. — Bank chyba stracił głowę.

Ja sam wystawiłem ten czek. Pamiętam dokładnie. Było to na zamku w Pulldamie. Shane był krucho z pieniędzmi i przyszedł do mnie z pomocą.

Jeremi zauważył, że detektyw jest zdziwiony.

— Lecz bank?

— Pomyłka banku nie mnie nie obchodzi. Może pan to powiedzieć. Lecz podpis jest prawdziwy. To ja go skreśliłem. Co więcej, gotów jestem wykupić ten czek każdej chwili.

— I... pan jest lordem Amlettem?

— Villett, — zawołał Jeremi. — poproś tu pułkownika Jacksona. Pułkownika, oto jeden z pańskich ludzi nie orientuje się jakos. Przynosi mi czek, który bank uznał za fałszywy, lecz ja poznałem mój własnoręczny podpis. Zda się, że ten pan chce stwierdzić tożsamość mej osoby. To zrozumiałe, skoro nikt nie przedstawił nas sobie... — Zwrócony do detektywa zapytał.

— Pan zna pułkownika Jacksona?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Pracownia Malarsko Kościelna „STYL” Kraków, Rakowicka L. 1

maluje na dogodnych warunkach wnętrza kościołów wszystkimi monumentalnymi technikami, jak: tempera, kazejna, kazejno-wapienno, fresko-olejno i t. p. Najdokładniejsze projekty w skali, wykonane w własnym zakresie firma dostarcza na żądanie gratis, jakoteż udziela bezinteresownie fachowych rad, bez żadnego zobowiązania klienta.

Prospektami, fotografiami wykonanych prac, referencjami **Osób Duchownych**, każdej chwili służy się

Kosztów podróży nie żądamy ————— Kosztów podróży nie żądamy

Alfred Machnicki Kraków, Mikołajska 5.

Hurtowny i Detaliczny Skład

poleca

na czas pierwszej Komunii św.

wielki wybór obrazków do oprawy, krajowych i zagranicznych, od ceny 15 Zł. 25, 35, 50, 60, Zł. za 100 szt.

Obrazki na prymleję za setkę od 2 Zł. 3, 4, 5, 8, 10, 15, 20, i t. d.

Książeczki do nabożeństwa po 25, 30, 50, 60, 80, 1 Zł. i t. d. za sztukę.

Różańce począwszy za tuzin 3, 4, 5, 5-50, 6-50, 7-50 8-50 i t. d.

Łańcuszki na szyję od 25, 50, 80, 1 Zł. 1-50 Zł. i t. d.

Medaliki aluminiowe alpakowe oksydowane i wota we wszystkich wielkościach.

NA RATY! NA SEZON WIOSENNY I LETNI

Plaszcze damskie, Ubrania męskie, Zarzutki, Smokingi, Bielizna, Obuwie męskie i damskie, Mundurki studenckie

w wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych polecają

K. JAROSZ i Ska właśc. JAN HANUSZ i KAROL JAROSZ

Kraków Florjańska 35, róg św. Marka. Tel. 2325

KAWĘ surową i paloną HERBATĘ i KAKAO HOLENDERSKIE

w najlepszych gatunkach
po przystępnych cenach poleca

Kazimierz Bartoszewski

Kraków, ul. Florjańska L. 49.

Wysyłki na prowincję odwrotnie.

W drugiej połowie maja b.r.

nakładem

Tow. Biblioteka Religijna

we Lwowie

ul. Rutowskiego 5 i ul. Ormiańska 13

wyjść z druku następujące prace:

Ehrenborh F. X. T. J.: Ku szczytom kapłaństwa Chrystusowego. Cena 5-50 zł.

i ogólnie znanego i cenionego znawcy sztuki kościelnej

Dr. Mieczysława Skrudlika: Królowa Korony Polskiej. Szkice z historii i kultu Bogarodzicy w Polsce. Z 109 ilustracjami. Cena 12-50 zł.

Zamawiać już można u nakładcy

Tow. Biblioteka Religijna, Lwów.

Nowość!

KSIĘGARNIA KRAKOWSKA

Kraków, ul. św. Krzyża L. 13

otrzymała na skład i poleca

Księgę Pamiątkową

Kursu Katechetycznego

w Krakowie.

Cena egzempl. zł. 10.— w opasce polecanej po wcześniejszym nadesłaniu należytości przekazem pocztowym zł. 11-20, za pobraniem pocztowym zł. 12-05

Wysyłka odwrotna.

Pończochy damskie i dziecięce w ogromnym wyborze, skarpetki, rękawiczki, chusteczki do nosa, fartuchy i czepek dla służby poleca

ZOFJA AKSAKOWA Kraków, Wiślna L. 4.

Na składzie wszelkie przybory do szycia i haftu.

Tapczany

otomany, poduszki z trawy morskiej i włósenia, salony, rozkładanki najnowszej fasonu do rozkładania sprzedają tanio i przyjm. wszelkie reperacje

tapicer, św. Tomasza 4

Unieważniam zgubioną książeczkę zgłoszoną wydaną przez P.K.U. Wadowice Włodowek Antoni ur. 1896 Wodnej Powiat Chrzanów.

Gotowe pomniki

granitowe i marmurowe ze składu, również wykonanie tychże według rysunków poleca firma **Bracia Trembecy**, Kraków, ul. Rakowicka 9. tel. 2710

KILIMY

artystyczne — dywany, pałaki łowickie poleca najtaniej Wytównia „Kobierzec” Kraków, ul. Podwale 3. Telefon 3169

KUPUJCIE LOSY!

LOTERJI KLASOWEJ

jedynie w najsześciu kolekturze chrześcijańskiej

BRACIA MIŁDOWIE

Kraków, ul. Karmelicka 13.

Główna wygrana 750.000 Zł.

Cena: 1/4 losu 10 Zł. — 1/2 losu 20 Zł. — 1 los 40 zł.

II Ciąglenie już 17 i 19 maja b. r. II

WYDAWNICTWA O AKCJI KATOLICKIEJ!

KSIĘGARNIA KRAKOWSKA

Kraków, ulica św. Krzyża L. 13.

poleca:

Adamski St. X., Akcja Katolicka a duchowieństwo	2—
Akcja Katolicka, zbiór kazań, wydanych z polecenia J. E. X. Kardynała Prymasa Hłonda	8—
Akcja Katolicka, zasady pracy	9—
Bross St. X. Dr., Akcja Katolicka a Polska	1-50
„Akcja Katolicka według orzeczeń Stolicy Apostolskiej I/II	12—
Bross St. X. Dr., Pius XI o Akcji Katolickiej	2—
Dubowik J., Rządy Papieża Jubilata	1—
Guerry X. Dr., Kodeks Akcji Katolickiej	6-50
Jasiński Wł. X. Pr., Nowoczesne zło i środki zaradcze, istota i zadanie Akcji katolickiej	1-25
Kaczmarek Cz. X., Podstawy i organizacja Akcji Katol.	1-50
Kopler L. Dr. Prof., Kościół a polityka	3-20
Księga Pamiątkowa Zjazdu Katolickiego w Warszawie 28 — 30/VIII 1926 r.	15—
Kurs instrukcyjny Ligi Katolickiej w Warszawie	5—
Müller R. X., Katolikiem jestem	4—
th Prof., Epiphania, myśli człowieka świeckiego o Akcji katolickiej	1—
yl cz A. X. Dr., Akcja Katolicka w podstawach w praktyce	2-50
od za Chrześcijańska	2—
owski A. X. Dr. Prof., Akcja Katol. we Włoszech Belgii, Holandji, Francji i w Polsce	2-50
Stanczak Cz. X., Katolicka akcja prasowo-kolportażowa (potrzeba, metody, środki)	1-50
Zasady Akcji Katolickiej we Włoszech	4—

Wysyłka na zamówienia zamiejscowe odwrotna, po doliczeniu rzeczywistych kosztów porta. Kosztów opakowania nie liczy się. — Katalogi na żądanie bezpłatnie.